

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2004/C 228/01	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-501/00, Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Artikel 4, litra c), KS og artikel 67 KS — Kommissionens beslutning nr. 2496/96/EKSF — eksportstøtte til virksomheder inden for jern- og stålindustrien — overholdelse af en rimelig frist — skattefradrag — begrundelsespligt — selektivitet — almenlydig foranstaltning)	1
2004/C 228/02	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-272/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — direktiv 76/160/EØF — kvaliteten af badevand — manglende overholdelse af grænseværdierne — manglende angivelse af alle de indenlandske badeområder i Portugal — utilstrækkeligt antal prøveudtagninger)	1
2004/C 228/03	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-349/01, Betriebsrat der Firma ADS Anker GmbH mod ADS Anker GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Bielefeld) (Socialpolitik — artikel 4 og 11 i direktiv 94/45/EF — europæiske samarbejdsudvalg — information og høring af arbejdstagerne i fællesskabsvirksomheder — den centrale ledelses pligt til at meddele visse oplysninger til arbejdstagernes repræsentanter)	2
2004/C 228/04	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-381/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 77/388/EØF — moms — artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a) — afgiftsgrundlag — tilskud, der er direkte forbundet med prisen — forordning (EF) nr. 603/95 — støtte, som tildeles i sektoren for tørret foder)	2
2004/C 228/05	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-495/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland (Traktatbrud — direktiv 77/388/EØF — moms — artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a) — afgiftsgrundlag — tilskud, der er direkte forbundet med prisen — forordning (EF) nr. 603/95 — støtte, som tildeles i sektoren for tørret foder)	3

2004/C 228/06	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. juli 2004 i de forenede sager C-37/02 og C-38/02, Di Lenardo Adriano Srl og Dilexport Srl mod Ministero del Commercio con l'Estero (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale amministrativo regionale per il Veneto) (Bananer — fælles markedsordning — forordning (EF) nr. 896/2001 — fælles ordning for samhandel med tredjelande — primær import — gyldighed — beskyttelse af den berettigede forventning — tilbagevirkende kraft — gennemførelsesbeføjelse)	3
2004/C 228/07	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-144/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — direktiv 77/388/EØF — moms — artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a) — afgiftsgrundlag — tilskud, der er direkte forbundet med prisen — forordning (EF) nr. 603/95 — støtte, som tildeles i sektoren for tørret foder)	4
2004/C 228/08	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-239/02, Douwe Egberts NV mod Westrom Pharma NV m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van Koophandel te Hasselt) (Tilnærmelse af lovgivningerne — fortolkning af artikel 28 EF samt direktiv 1999/4/EF og 2000/13/EF — gyldigheden af direktiv 1999/4/EF — mærkning af og reklamer for levnedsmidler — forbud mod henvisninger til sundheden)	4
2004/C 228/09	Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. juli 2004 i sag C-262/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) — tv-radiospredningsvirksomhed — reklame — national foranstaltning, som forbyder fjernsynsreklame for alkoholholdige drikkevarer, der markedsføres i den pågældende stat, når der er tale om indirekte fjernsynsreklame som følge af, at der optræder reklameskilte på skærmen under retransmissionen af visse sportsbegivenheder — Evin-loven)	5
2004/C 228/10	Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-315/02, Anneliese Lenz mod Finanzlandesdirektion für Tirol (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof) (Frie kapitalbevægelser — skat på kapitalindtægter — kapitalindtægter fra Østrig: Endelig skattesats på 25 % eller sats på halvdelen af den for den samlede indkomst anvendte gennemsnitsskattesats — kapitalindtægter hidrørende fra andre medlemsstater: almindelig skattesats)	5
2004/C 228/11	Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-321/02, Finanzamt Rendsburg mod Detlev Harbs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (Sjette momsdirektiv — artikel 25 — fælles standardsatsordning for landbrugere — bortforpagtning af en del af en landbrugsbedrift)	6
2004/C 228/12	Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-345/02, Pearl BV m.fl. mod Hoofdbedrijf-schap Ambachten (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden) (Statsstøtte — begrebet støtte — kollektiv reklamekampagne til fordel for en branche — finansiering gennem særlige bidrag fra branchens virksomheder — en offentlig organisations foranstaltninger)	6
2004/C 228/13	Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-365/02, Marie Lindfors (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus) (Direktiv 83/183/EØF — flytning af bopæl fra en medlemsstat til en anden — afgift, der opkræves ved indregistrering eller ibrugtagning af et køretøj)	7
2004/C 228/14	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-415/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — indirekte skatter — direktiv 69/335/EØF — kapitaltilførsel — afgift på børstransaktioner — afgift på levering af ihændehaverpapirer)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 228/15	Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-424/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — direktiv 75/439/EØF — bortskaffelse af olieaffald — prioritering af behandling af olieaffald ved regenerering)	8
2004/C 228/16	Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. juli 2004 i sag C-429/02, Bacardi France SAS mod Télévision française 1 SA (TF1) m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation) (EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) — direktiv 89/552/EØF — fjernsyn uden grænser — tv-radiospredningsvirksomhed — reklame — national foranstaltning, som forbyder fjernsynsreklame for alkoholholdige drikkevarer, der markedsføres i den pågældende stat, når der er tale om indirekte fjernsynsreklame som følge af, at der optræder reklameskilte på skærmen under retransmissionen af visse sportsbegivenheder — Evin-loven)	9
2004/C 228/17	Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-443/02, Nicolas Schreiber (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Pordenone) (Artikel 28 EF — direktiv 98/8/EF — markedsføring af biocidholdige produkter — nationale foranstaltninger, der kræver en tilladelse for markedsføring af små stykker rødt cedertræ, der har naturlige egenskaber mod møl)	9
2004/C 228/18	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-459/02, Willy Gerekens og Association agricole pour la promotion de la commercialisation laitière Procola mod État du grand-duché de Luxembourg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation) (Anmodning om præjudiciel afgørelse — mælk — tillægsafgift inden for sektoren for mælk og mejeriprodukter — national lovgivning — afgift pålagt med tilbagevirkende gyldighed — almindelige principper om retssikkerhed og forbud mod tilbagevirkende gyldighed)	10
2004/C 228/19	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-463/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige (Traktatbrud — direktiv 77/388/EØF — moms — artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a) — afgiftsgrundlag — tilskud, der er direkte forbundet med prisen — forordning (EF) nr. 603/95 — støtte, som tildeles i sektoren for tørret foder)	10
2004/C 228/20	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. juli 2004 i sag C-82/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — artikel 10 EF — samarbejde med fællesskabsinstitutionerne — undladelse af at meddele Kommissionen oplysninger)	11
2004/C 228/21	Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-118/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 2000/37/EF)	11
2004/C 228/22	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-119/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 2000/52/EF — gennemsækelighed af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder)	12
2004/C 228/23	Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-139/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 2000/38/EF)	12
2004/C 228/24	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-141/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige (Traktatbrud — direktiv 2000/52/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	13

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 228/25	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-213/03, Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'Etang de Berre et de la région mod Électricité de France (EDF) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation) (Konvention om beskyttelse af Middelhavet mod forurening (Barcelona-konventionen) — protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod landbaseret forurening — artikel 6, stk. 3 — tilladelse til udledning — direkte virkning)	13
2004/C 228/26	Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-242/03, Ministre des Finances mod Jean-Claude Weidert og Élisabeth Paulus (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative) (Frie kapitalbevægelser — indkomstskat — særligt nedslag for beløb til erhvervelse af aktier eller anparter i selskaber med hjemsted i den pågældende medlemsstat — kun nedslag ved erhvervelse af aktier eller anparter i selskaber med hjemsted i den pågældende medlemsstat)	14
2004/C 228/27	Domstolens Dom (Sjette Afdeling) af 13. juli 2004 i sag C-277/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — miljø — direktiv 2000/53/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	14
2004/C 228/28	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-407/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republiken Finland (Traktatbrud — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter)	15
2004/C 228/29	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-419/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — delvis manglende gennemførelse — bevisbyrde — direktiv 2001/18/EF)	15
2004/C 228/30	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. juli 2004 i sag C-420/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — manglende gennemførelse — direktiv 2001/18/EF)	16
2004/C 228/31	Domstolens dom (plenum) af 13. juli 2004 i sag C-27/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulationsøgsmål — artikel 104 EF — forordning (EF) nr. 1467/97 — stabilitets- og vækstpagten — uforholdsmæssigt store offentlige underskud — Rådets beslutninger i henhold til artikel 104, stk. 8 og 9, EF — det krævede flertal ikke opnået — beslutninger ikke vedtaget — søgsmål til prøvelse af »beslutninger om ikke at vedtage de officielle instrumenter, der er indeholdt i Kommissionens henstillinger« — afvisning — søgsmål til prøvelse af »Rådets konklusioner«)	16
2004/C 228/32	Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 8. juni 2004 i de forenede sager C-250/02 – C-253/02 og C-256/02, Telecom Italia Mobile SpA m.fl. mod Ministero dell'Economia e delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale amministrativo regionale del Lazio) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — spørgsmål, der er identiske med spørgsmål, hvortil Domstolen allerede har taget stilling)	17
2004/C 228/33	Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 28. juni 2004 i sag C-445/02 P, Glaverbel SA mod KHIM (Appel — forordning (EF) nr. 40/94 — EF-varemærker — motiv anbragt på varernes overflade — absolut registreringshindring — ikke fornødent særpræg)	17
2004/C 228/34	Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 8. juni 2004 i sag C-268/03, Jean-Claude De Baeck mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen) (Artikel 104, stk. 3, i procesreglementet — skattelovgivning — beskatning af fysiske personers indkomst — overdragelse af en væsentlig andel af kapitalen i et indenlandsk selskab — betingelser for beskatning af den realiserede avance)	18

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 228/35	Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 27. maj 2004 i sag C-517/03, IAMA Consulting Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Voldgiftsbestemmelse — søgsmål ved Retten i Første Instans — modfordring — Domstolens kompetence)	18
2004/C 228/36	Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 10. juni 2004 i sag C-555/03, Magali Warbecq mod Ryanair Ltd (Forordning (EF) nr. 44/2001 — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — retter, der i medfør af artikel 68 EF kan indgive anmodning om præjudiciel afgørelse for Domstolen — Domstolen savner kompetence)	19
2004/C 228/37	Sag C-223/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. april 2004 af Tribunale di Gorizia i sagen Azienda Agricola di Bressan Aldo mod Agenzia per le erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Cospalat Friuli Venezia Giulia	19
2004/C 228/38	Sag C-232/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. maj 2004 af Arbeitsgericht Düsseldorf i sagen Nurten Güney-Görres, mod Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited, og Kötter GmbH & Co. KG.	19
2004/C 228/39	Sag C-239/04: Sag anlagt den 8. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Portugal	20
2004/C 228/40	Sag C-244/04: Sag anlagt den 8. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	20
2004/C 228/41	Sag C-261/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. juni 2004 af Arbeitsgericht Regensburg i sagen Gerhard Schmidt mod Sennebogen Maschinenfabrik GmbH	21
2004/C 228/42	Sag C-264/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. juni 2004 af Amtsgericht Breisach i sagen Badischer Winzerkeller eG mod Land Baden-Württemberg	21
2004/C 228/43	Sag C-265/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse truffet den 17. juni 2004 af Kammarrätten i Sundsvall i sagen Margaretha Bouanich mod Skatteverket	22
2004/C 228/44	(Sag C-266/04), (sag C-267/04), (sag C-268/04), (sag C-269/04), (sag C-270/04): Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved domme afsagt den 5. april 2004 af tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne i sagerne SAS Nazairdis mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC; JACELI SA mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC; KOMOGO SA mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC; Tout pour la maison SARL mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC; SAS Distribution Casino France mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC	22
2004/C 228/45	Sag C-271/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. juni 2004 af Tribunale di Tolmezzo i sagen Azienda Agricola Elena Di Doi mod Azienda per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 228/46	Sag C-272/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. juni 2004 af Tribunale di Tolmezzo i sagen Azienda Agricola Franco Piemonte mod Azienda per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	23
2004/C 228/47	Sag C-274/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. juni 2004 af Finanzgericht Hamburg i sagen ED & F man Sugar Ltd mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas	24
2004/C 228/48	Sag C-277/04: Sag anlagt den 29. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	24
2004/C 228/49	Sag C-278/04: Sag anlagt den 29. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	24
2004/C 228/50	Sag C-279/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 4. juni 2004 af Retten i Hørsholm i sagen Anklagemyndigheden mod Steffen Ryborg	25
2004/C 228/51	Sag C-280/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 25. juni 2004 af Vestre Landsret i sagen Jyske Finans A/S mod Skatteministeriet	25
2004/C 228/52	Sag C-281/04 P: Appel iværksat den 25. juni 2004 af Michael Leighton, Graham French og John Neiger til prøvelse af kendelse afsagt den 3. maj 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-24/04, Michael Leighton, Graham French og John Neiger mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	25
2004/C 228/53	Sag C-287/04: Sag anlagt den 5. juli 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	26
2004/C 228/54	Sag C-290/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. april 2004 af Bundesfinanzhof i sagen FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH mod Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel	26
2004/C 228/55	Sag C-292/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 24. juni 2004 af Finanzgericht Köln i sagen Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde og Marina Stöffler mod Finanzamt Bonn-Innenstadt	27
2004/C 228/56	Sag C-293/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. juni 2004 af Gerechtshof te Amsterdam i sagen Beemsterboer Coldstore Services BV mod Tolldistriktschefen — Douanedistrict Arnhem	27
2004/C 228/57	Sag C-294/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. juli 2004 af Juzgado de lo Social número 30 de Madrid i sagen Carmen Sarkatzis Herrero mod Instituto Madrileño de la Salud	28
2004/C 228/58	Sag C-300/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 13. juli 2004 af Raad van State i sagen M.G. Eman og O.B. Sevinger mod borgmesteren og kommunalbestyrelsen i Haag	28
2004/C 228/59	Sag C-303/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 1. juli 2004 af Tribunale de Voghera i sagen Lidl Italia srl mod Comune di Stradella	29
2004/C 228/60	Sag C-304/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 13. juli 2004 af Gerechtshof Amsterdam i sagen Jacob Meijer B.V. mod Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem	29

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 228/61	Sag C-305/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 13. juli 2004 af Gerechtshof Amsterdam i sagen Eagle International Freight B.V. mod Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem	29
2004/C 228/62	Sag C-306/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 13. juli 2004 af Gerechtshof Amsterdam i sagen Compaq Computer International Corporation mod Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem	30
2004/C 228/63	Sag C-310/04: Sag anlagt den 22. juli 2004 af Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union	30
2004/C 228/64	Sag C-312/04: Sag anlagt den 23. juli 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	31
2004/C 228/65	Sag C-314/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. juli 2004 af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana i sagen R.M. Torres Aucejo mod Fondo de Garantía Salarial	31
2004/C 228/66	Sag C-317/04: Sag anlagt den 27. juli 2004 af Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union	31
2004/C 228/67	Sag C-318/04: Sag anlagt den 27. juli 2004 af Europa-Parlamentet mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	32
2004/C 228/68	Sag C-319/04: Sag anlagt den 23. juli 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	33
2004/C 228/69	Sag C-320/04: Sag anlagt den 27. juli 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	33
2004/C 228/70	Sag C-333/04: Sag anlagt den 2. august 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	34
2004/C 228/71	Slettelse af sag C-257/02	34
2004/C 228/72	Slettelse af sag C-322/02	34
2004/C 228/73	Slettelse af sag C-349/02	34
2004/C 228/74	Slettelse af sag C-450/02	34
2004/C 228/75	Slettelse af sag C-454/02	35
2004/C 228/76	Slettelse af sag C-76/03	35
2004/C 228/77	Slettelse af sag C-474/03	35
2004/C 228/78	Slettelse af sag C-538/03	35

RETEN I FØRSTE INSTANS

2004/C 228/79	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 10. juni 2004 i de forenede sager T-153/01 og T-323/01, Mercedes Alvarez Moreno mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — hjælpeansat — konferencetolk — artikel 74 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne — beskæftigelsesens ophør)	36
2004/C 228/80	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 10. juni 2004 i sag T-258/01, Pierre Eveillard mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — disciplinærordning — indplacering på et lavere løntrin — vedtægtens artikel 11 og 14 — kontrakt om bevotning af Kommissionens bygninger)	36
2004/C 228/81	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 10. juni 2004 i sag T-276/01, Mély Garroni mod Europa-Parlamentet (Tjenestemænd — hjælpeansat — konferencetolk — artikel 74 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne — beskæftigelsesens ophør)	37
2004/C 228/82	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 10. juni 2004 i sag T-307/01, Jean-Paul Francois mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — disciplinærordning — indplacering på et lavere løntrin — kontrakt om bevotning af Kommissionens bygninger — rimelig frist — straf-fesag — erstatningssøgsmål)	37
2004/C 228/83	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. juni 2004 i sag T-185/02, Claude Ruiz-Picasso m.fl. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — indsigelse — risiko for forveksling — ansøgning om PICARO som EF-ordmærke — ældre ordmærke PICASSO)	37
2004/C 228/84	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. juni 2004 i sag T-190/02, Anita Jannice Österholm mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — fravær fratrukket den årlige ferie — frister — manglende søgsmålskompetence — afvisning)	38
2004/C 228/85	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. juni 2004 i sag T-66/03, Koffiebranderij en Theehandel »Drie Mollen sinds 1818« BV mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen Galáxia — ældre nationale og internationale ordmærker GALA — relativ registreringshindring — afvisning af indsigelsen — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)	38
2004/C 228/86	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 10. juni 2004 i sag T-315/02, Svend Klitgaard mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Voldgiftsbestemmelse — kontrakt indgået inden for rammerne af PLAN Cluster D-projektet — rejseomkostninger — inkassoomkostninger — forsinket betaling)	38
2004/C 228/87	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 10. juni 2004 i sag T-330/03, Xanthippi Liakoura mod Rådet for Den Europæiske Union (Tjenestemænd — afslag på forfremmelse — annullations- og erstatningssøgsmål)	39
2004/C 228/88	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 26. maj 2004 i sag T-165/02, Enrique José Lloris Maeso mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Annullationssøgsmål — sagsøgerens passivitet — uforment at træffe afgørelse i sagen)	39
2004/C 228/89	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juni 2004 i sag T-267/02, Rewe-Zentral AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — delvis afslag på registrering — tilbagekaldelse af indsigelsen — uforment at træffe afgørelse i sagen)	39

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 228/90	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 7. juni 2004 i sag T-333/02, Gestoras Pro-Amnistía m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union (Erstatningssøgsmål — retlige og indre anliggender — Rådets fælles holdning — foranstaltninger i forhold til personer, grupper og enheder, der er involveret i terrorhandlinger — åbenbar mangel på kompetence — sagen åbenbart ugrundet)	40
2004/C 228/91	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. maj 2004 i sag T-358/02, Deutsche Post AG og DHL International Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Statsstøtte — Kommissionens godkendelse af støtte ydet af de italienske myndigheder til fordel for Poste Italiane — annullations-søgsmål indgivet af konkurrenter — afvisning)	40
2004/C 228/92	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 2. juli 2004 i sag T-9/03, COLDIRETTI — Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna og CIA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Statsstøtte — annullations- og erstatningssøgsmål — beslutning underkender en støtteordning i forhold til fællesmarkedet — sag anlagt af repræsentanterne for de potentielle støttemodtagere — afvisning)	40
2004/C 228/93	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. maj 2004 i sag T-61/03, Irwin Industrial Tool co. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) KHIM (EF-varemærker — ordmærket QUICK-GRIP — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 — afslag på registrering — søgsmålet åbenbart retligt ugrundet)	41
2004/C 228/94	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. juni 2004 i sag T-96/03, Manel Camós Grau mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)'s efterforskning af ledelsen og finansieringen af Institutet for Forbindelser mellem Europa-Latinamerika — eventuel interessekonflikt hos en efterforsker — afgørelse om at fjerne efterforskeren fra efterforskningen — annullationssøgsmål — forberedende retsakter — afvisning)	41
2004/C 228/95	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 2. juni 2004 i sag T-123/03, Pfizer Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Humanmedicinske lægemidler — indledning af en artikel 32-procedure i henhold til artikel 30 i direktiv 2001/83/EF — annullationssøgsmål retsakt — der kan gøres til genstand for søgsmål — forberedende — retsakt afvisning)	42
2004/C 228/96	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 25. maj 2004 i sag T-264/03, Jürgen Schmoltdt m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Annullationssøgsmålsfrist — fysiske eller juridiske personer — retsakter — der berører de pågældende individuelt — beslutning — standarder for varmeisolering — afvisning)	42
2004/C 228/97	Sag T-196/04: Sag anlagt den 25. maj 2004 af Ryanair Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	42
2004/C 228/98	Sag T-255/04: Sag anlagt den 21. juni 2004 af Monique Negenman mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	43
2004/C 228/99	Slettelse af sag T-306/99	43
2004/C 228/100	Slettelse af sag T-307/99	43
2004/C 228/101	Slettelse af sag T-308/1999	44
2004/C 228/102	Slettelse af sag T-310/99	44
2004/C 228/103	Slettelse af sag T-311/99	44
2004/C 228/104	Slettelse af sag T-312/99	44

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 228/105	Slettelse af sag T-220/02	44
2004/C 228/106	Slettelse af sag T-243/03	44
2004/C 228/107	Slettelse af sag T-380/03	44
2004/C 228/108	Slettelse af sag T-423/03	45
2004/C 228/109	Slettelse af sag T-89/04	45
<hr/>		
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	.....	
<hr/>		
	III <i>Oplysninger</i>	
2004/C 228/110	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 201 af 7.8.2004	46

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-501/00, Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Artikel 4, litra c), KS og artikel 67 KS — Kommissionens beslutning nr. 2496/96/EKSF — eksportstøtte til virksomheder inden for jern- og stålindustrien — overholdelse af en rimelig frist — skattefradrag — begrundelsespligt — selektivitet — almengyldig foranstaltning)

(2004/C 228/01)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-501/00, Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: S. Ortiz Vaamonde), støttet af Diputación Foral de Álava, Diputación Foral de Vizcaya, Diputación Foral de Guipúzcoa, Juntas Generales de Guipúzcoa og Gobierno del País Vasco ved advokat R. Falcón y Tella, og af Unión de Empresas Siderúrgicas (Unesid) ved advokater L. Suárez de Lezo Mantilla og I. Alonso de Noriega Satrustegui mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Rozet og G. Valero Jordana), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 31. oktober 2000 om de spanske love om selskabsskat (EFT 2001 L 60, s. 57), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen (refererende dommer), og N. Colneric; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

3) Diputación Foral de Álava, Diputación Foral de Vizcaya, Diputación Foral de Guipúzcoa, Juntas Generales de Guipúzcoa, Gobierno del País Vasco og Unión de Empresas Siderúrgicas (Unesid) bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 79 af 10.3.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-272/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 76/160/EØF — kvaliteten af badevand — manglende overholdelse af grænseværdierne — manglende angivelse af alle de indenlandske badeområder i Portugal — utilstrækkeligt antal prøveudtagninger)

(2004/C 228/02)

(Processprog: portugisisk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-272/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: T. Figueira og G. Valero Jordana) mod Den Portugisiske Republik (befuldmægtigede: L. Fernandes, M. Telles Romão og M. João Lois), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 4, stk. 1, jf. artikel 1, stk. 2, og artikel 3 samt bilaget, og i henhold til artikel 6, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand (EFT 1976 L 31, s. 1), idet den

- ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at bringe badevandskvaliteten i overensstemmelse med de grænseværdier, der er fastsat i medfør af direktivets artikel 3
- ikke har gennemført prøveudtagninger med den mindste-hyppighed, der er fastsat i bilaget til direktivet, og
- ikke har angivet alle de indenlandske badeområder, der findes i Portugal,

har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann, J.P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues, og N. Colneric (refererende dommer); generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, jf. artikel 3 og bilaget, i Rådets direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand, idet den ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kvaliteten af badevand bringes i overensstemmelse med de bindende grænseværdier, der er fastsat i medfør af direktivets artikel 3.
- 2) I øvrigt frifindes Den Portugisiske Republik.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 245 af 1.9.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-349/01, Betriebsrat der Firma ADS Anker GmbH mod ADS Anker GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Bielefeld) (¹)

(Socialpolitik — artikel 4 og 11 i direktiv 94/45/EF — europæiske samarbejdsudvalg — information og høring af arbejdstagerne i fællesskabsvirksomheder — den centrale ledelses pligt til at meddele visse oplysninger til arbejdstagerernes repræsentanter)

(2004/C 228/03)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-349/01, angående en anmodning, som Arbeitsgericht Bielefeld (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Betriebsrat der Firma ADS Anker GmbH mod ADS Anker GmbH, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 4 og 11 i Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om

indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne (EFT L 254, s. 64), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, som formand for Sjette Afdeling, og dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet, F. Macken (refererende dommer) og N. Colneric; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 4, stk. 1, og artikel 11 i Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne skal fortolkes således, at medlemsstaterne har pligt til at pålægge en virksomhed etableret på deres område, med status som den centrale ledelse for en fællesskabskoncern efter betydningen i direktivets artikel 2, stk. 1, litra e), og artikel 3, stk. 1, eller den ledelse, der anses for den centrale efter betydningen i direktivets artikel 4, stk. 2, andet afsnit, at den til en anden virksomhed i samme koncern, etableret i en anden medlemsstat, skal give de oplysninger, som der hos denne er indgivet anmodning om af virksomhedens arbejdstagerrepræsentanter, når de pågældende oplysninger ikke findes hos denne anden virksomhed, og når de er uomgængeligt nødvendige for at indlede forhandlinger med henblik på at indføre et europæisk samarbejdsudvalg.

(¹) EFT C 369 af 22.12.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-381/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (¹)

(Traktatbrud — direktiv 77/388/EØF — moms — artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a) — afgiftsgrundlag — tilskud, der er direkte forbundet med prisen — forordning (EF) nr. 603/95 — støtte, som tildeles i sektoren for tørret foder)

(2004/C 228/04)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-381/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: E. Traversa) mod Den Italienske Republik (befuldmægtigede: I. Braguglia, bistået af G. de Bellis), støttet af Republikken Finland (befuldmægtiget: T. Pynnä) og af Kongeriget Sverige (befuldmægtiget: A. Kruse), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i Rådets sjette direktiv

77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), idet den ikke opkræver merværdiafgift af de støttebeløb, som udbetales i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 603/95 af 21. februar 1995 om den fælles markedsordning for tørret foder (EFT L 63, s. 1), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues og N. Colneric; generaladvokat: L. A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Italienske Republik frifindes.
- 2) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger.
- 3) Republikken Finland og Kongeriget Sverige bærer deres egne omkostninger.

(¹) EFT C 348 af 8.12.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-495/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland (¹)

(Traktatbrud — direktiv 77/388/EØF — moms — artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a) — afgiftsgrundlag — tilskud, der er direkte forbundet med prisen — forordning (EF) nr. 603/95 — støtte, som tildeles i sektoren for tørret foder)

(2004/C 228/05)

(Processprog: finsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-495/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: E. Traversa og I. Koskinen) mod Republikken Finland (befuldmægtiget: T. Pynnä), støttet af Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtigede: W.-D. Plessing og M. Lumma), og af Kongeriget Sverige (befuldmægtigede: A. Kruse og A. Falk), angående en påstand om, at det fastslås, at Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1, herefter »sjette momsdirektiv«), idet den ikke opkræver merværdiafgift (herefter »moms«) af de støttebeløb, som udbetales i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 603/95 af 21. februar 1995 om den fælles markedsordning for tørret foder (EFT L 63, s. 1), har

Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues og N. Colneric; generaladvokat: L. A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Republikken Finland frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Sverige bærer deres egne omkostninger.

(¹) EFT C 58 af 2.3.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. juli 2004

i de forenede sager C-37/02 og C-38/02, Di Lenardo Adriano Srl og Dilexport Srl mod Ministero del Commercio con l'Estero (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale amministrativo regionale per il Veneto) (¹)

(Bananer — fælles markedsordning — forordning (EF) nr. 896/2001 — fælles ordning for samhandel med tredjelande — primær import — gyldighed — beskyttelse af den berettigede forventning — tilbagevirkende kraft — gennemførelsesbeføjelse)

(2004/C 228/06)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-37/02 og C-38/02, angående anmodninger, som Tribunale amministrativo regionale per il Veneto (Italien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager, Di Lenardo Adriano Srl (sag C-37/02), Dilexport Srl (sag C-38/02) mod Ministero del Commercio con l'Estero, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden af artikel 1, 3, 4, 5, 6 og 31 i Kommissionens forordning (EF) nr. 896/2001 af 7. maj 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93, for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til EF (EFT L 126, s. 6), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.-P. Puissochet, R. Schintgen (refererende dommer), F. Macken og N. Colneric; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Gennemgangen af de præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 1, 3, 4, 5 og artikel 6, litra c), same artikel 31 i Kommissionens forordning (EF) nr. 896/2001 af 7. maj 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til EF.

(¹) EFT C 97 af 20.4.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-144/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (¹)

(Traktatbrud — direktiv 77/388/EØF — moms — artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a) — afgiftsgrundlag — tilskud, der er direkte forbundet med prisen — forordning (EF) nr. 603/95 — støtte, som tildeles i sektoren for tørret foder)

(2004/C 228/07)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-144/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: E. Traversa og K. Gross) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtiget: M. Lumma), støttet af Republikken Finland (befuldmægtigede: T. Pynnä og E. Bygglin) og af Kongeriget Sverige (befuldmægtigede: A. Kruse og A. Falk), angående en påstand om, at det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1, herefter »sjette momsdirektiv«), idet den ikke opkræver merværdiafgift (herefter »moms«) af de støttebeløb, som udbetales i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 603/95 af 21. februar 1995 om den fælles markedsordning for tørret foder (EFT L 63, s. 1), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues og N. Colneric; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Forbundsrepublikken Tyskland frifindes.

2. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

3. Republikken Finland og Kongeriget Sverige bærer deres egne omkostninger.

(¹) EFT C 156 af 29.6.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-239/02, Douwe Egberts NV mod Westrom Pharma NV m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van Koophandel te Hasselt) (¹)

(Tilnærmelse af lovgivningerne — fortolkning af artikel 28 EF samt direktiv 1999/4/EF og 2000/13/EF — gyldigheden af direktiv 1999/4/EF — mærkning af og reklamer for levnedsmidler — forbud mod henvisninger til sundheden)

(2004/C 228/08)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-239/02, angående en anmodning, som Rechtbank van Koophandel te Hasselt (Belgien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Douwe Egberts NV mod Westrom Pharma NV, Christophe Sourainis, som driver virksomhed under firmanavnet »Établissements FICS«, og Douwe Egberts NV mod FICS-World BVBA, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 28 EF, fortolkningen og gyldigheden af artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/4/EF af 22. februar 1999 om kaffeekstrakter og cikorieekstrakter (EFT L 66, s. 26), og fortolkningen af artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT L 109, s. 29), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), R. Schintgen og N. Colneric; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/4/EF af 22. februar 1999 om kaffeekstrakter og cikorieekstrakter skal fortolkes således, at det ikke er udelukket, at der ved markedsføringen af de i bilaget til direktivet nævnte varer ud over varebetegnelsen kan anvendes andre betegnelser, som f.eks. en fantasi- eller handelsbetegnelse.
- 2) Artikel 18, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for nationale bestemmelser som de i denne sag omhandlede, der indeholder et forbud mod, at der ved mærkning af, præsentationsmåder og reklamer for levnedsmidler anvendes henvisninger til »slankning« og til »lægelige anbefalinger, attester, erklæringer eller råd eller til godkendelser«.
- 3) Artikel 28 EF og 30 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, der indeholder et forbud mod, at der i reklamer for levnedsmidler importeret fra andre medlemsstater anvendes henvisninger til »slankning« og til »lægelige anbefalinger, attester, erklæringer eller råd eller til godkendelser«.

(¹) EFT C 202 af 24.8.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 13. juli 2004

i sag C-262/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (¹)

(Traktatbrud — EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) — tv-radiospredningsvirksomhed — reklame — national foranstaltning, som forbyder fjernsynsreklame for alkoholholdige drikkevarer, der markedsføres i den pågældende stat, når der er tale om indirekte fjernsynsreklame som følge af, at der optræder reklameskilte på skærmen under retransmissionen af visse sportsbegivenheder — Evin-loven)

(2004/C 228/09)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-262/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: H. van Lier), støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland (befuldmægtiget: K. Manji, bistået af barrister K. Beal) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og R. Loosli-Surrans), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 59 (efter ændring

nu artikel 49 EF), idet den gør franske tv-kanalers udsendelse af sportsbegivenheder, der afholdes på andre medlemsstaters område, betinget af, at reklamer for alkoholholdige drikkevarer fjernes, inden udsendelsen bringes i Frankrig, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann (refererende dommer), A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet og J. N. Cunha Rodrigues samt dommerne R. Schintgen, S. von Bahr og R. Silva de Lapuerta; generaladvokat: M.A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 13. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Franske Republik frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 202 af 24.8.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-315/02, Anneliese Lenz mod Finanzlandesdirektion für Tirol (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof) (¹)

(Frie kapitalbevægelser — skat på kapitalindtægter — kapitalindtægter fra Østrig: Endelig skattesats på 25 % eller sats på halvdelen af den for den samlede indkomst anvendte gennemsnitsskattesats — kapitalindtægter hidrørende fra andre medlemsstater: almindelig skattesats)

(2004/C 228/10)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-315/02, angående en anmodning, som Verwaltungsgerichtshof (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Anneliese Lenz mod Finanzlandesdirektion für Tirol at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 73 B et 73 D (nu artikel 56 EF og 58 EF), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) EF-traktatens artikel 73 B og artikel 73 D, stk. 1 og 3 (nu henholdsvis artikel 56 EF og 58 EF), er til hinder for en lovgivning, hvorefter det kun er modtagere af kapitalindtægter fra Østrig, der har mulighed for at vælge mellem at betale en endelige skat med en sats på 25 % eller at betale almindelig indkomstskat med en sats, der er nedsat med halvdelen, mens der skal svares almindelig indkomstskat uden nedsat sats af kapitalindtægter hidrørende fra en anden medlemsstat.
- 2) Afvisningen af at indrømme modtagere af kapitalindtægter, der hidrører fra en anden medlemsstat, de skattefordele, der indrømmes modtagere af kapitalindtægter fra Østrig, kan ikke berettiges af den omstændighed, at indkomst fra selskaber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, eventuelt beskattes mere lempeligt dér.

(¹) EFT C 261 af 26.10.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-321/02, Finanzamt Rendsburg mod Detlev Harbs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 25 — fælles standardsatsordning for landbrugere — bortforpagtning af en del af en landbrugsbedrift)

(2004/C 228/11)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-321/02, angående en anmodning, som Bundesfinanzhof (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Finanzamt Rendsburg mod Detlev Harbs, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 25 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. Rosas, S. von Bahr (refererende dommer), R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts; generaladvokat: P. Léger;

justitssekretær: R. Grass, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 25 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at en landbruger, som har bortforpagtet og/eller langvarigt udlejet væsentlige dele af sin landbrugsbedrift, og som med resten af bedriften fortsætter sin landbrugsvirksomhed, der er omfattet af den i denne artikel fastsatte fælles standardsatsordning, ikke kan anvende denne ordning på indtægterne fra en sådan bortforpagtning og/eller udlejning. Den dertil knyttede omsætning er undergivet den almindelige ordning eller i givet fald den forenklede merværdiafgiftsordning.

(¹) EFT C 289 af 23.11.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-345/02, Pearl BV m.fl. mod Hoofdbedrijfschap Ambachten (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden) (¹)

(Statsstøtte — begrebet støtte — kollektiv reklamekampagne til fordel for en branche — finansiering gennem særlige bidrag fra branchens virksomheder — en offentlig organisations foranstaltninger)

(2004/C 228/12)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-345/02, angående en anmodning, som Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Pearl BV, Hans Prijns Optiek Franchise BV og Rinck Opticiens BV mod Hoofdbedrijfschap Ambachten, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 92, stk. 1 (efter ændring nu artikel 87, stk. 1, EF), og artikel 93, stk. 3 (nu artikel 88, stk. 3, EF), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. Rosas, s. von Bahr, R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts (refererende dommer); generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

EF-traktatens artikel 92, stk. 1 (efter ændring nu artikel 87, stk. 1, EF), og artikel 93, stk. 3 (nu artikel 88, stk. 3, EF), skal fortolkes således, at bekendtgørelser, der er vedtaget af en offentlig erhvervsorganisation vedrørende finansieringen af en reklamekampagne iværksat til fordel for organisationens medlemmer og vedtaget af disse, gennemført ved hjælp af midler indsamlet hos disse medlemmer med det bestemte formål at finansiere den nævnte kampagne, ikke udgør en integrerende del af en støtteforanstaltning i henhold til disse bestemmelser og ikke skulle anmeldes forudgående til Kommissionen, da det er fastslået, at finansieringen er gennemført ved midler, som den offentlige erhvervsorganisation ikke på noget tidspunkt har haft fri rådighed over.

(¹) EFT C 289 af 23.11.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-365/02, Marie Lindfors (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus) (¹)

(Direktiv 83/183/EØF — flytning af bopæl fra en medlemsstat til en anden — afgift, der opkræves ved indregistrering eller ibrugtagning af et køretøj)

(2004/C 228/13)

(Processprog: finsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-365/02, angående en anmodning, som Korkein hallinto-oikeus (Finland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i en sag anlagt af Marie Lindfors at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1 i Rådets direktiv 83/183/EØF af 28. marts 1983 om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat (EFT L 105, s. 64), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts (refererende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 1 i Rådets direktiv 83/183/EØF af 28. marts 1983 om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en afgift som den, der er fastsat i autoverolaki (1482/1994) (lov om automobilafgift), opkræves i forbindelse med, at ejeren af et køretøj flytter sin bopæl fra en medlemsstat til en anden, før indregistrering eller ibrugtagning af køretøjet i den medlemsstat, flytningen er sket til. I lyset af de krav, der følger af artikel 18 EF, tilkommer det imidlertid den forelæggende ret at undersøge, om anvendelsen af national ret for så vidt angår denne afgift kan sikre, at nævnte ejer ikke stilles ringere i forhold til de borgere, der allerede har fast bopæl i den pågældende medlemsstat, og i givet fald, om en sådan forskelsbehandling er begrundet i objektive hensyn, der er uafhængige af de berørte personers bopæl og står i rimeligt forhold til det formål, der lovligt tilstræbes med den nationale lovgivning.

(¹) EFT C 323 af 21.12.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-415/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (¹)

(Traktatbrud — indirekte skatter — direktiv 69/335/EØF — kapitaltilførsel — afgift på børstransaktioner — afgift på levering af ihændeleverpapirer)

(2004/C 228/14)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-415/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: R. Lyal og C. Giolito) mod Kongeriget Belgien (befuldmægtiget: A. Snoecx, bistået af B. van de Walle de Ghelcke), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT L 1969 II, s. 405), som ændret ved Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985 (EFT L 156, s. 23), idet det:

— opkræver afgift på børstransaktioner ved tegning af nye værdipapirer i Belgien, der udstedes dels i forbindelse med stiftelsen af et selskab eller en investeringsfond, dels efter gennemførelsen af en kapitalforhøjelse, dels i forbindelse med lånoptagelse, og

— opkræver afgift på levering af ihændeleverpapirer ved den fysiske udlevering af ihændeleverpapirer, der angår belgiske eller udenlandske offentlige midler, når det drejer sig om nye værdipapirer, der udstedes dels i forbindelse med stiftelsen af et selskab eller en investeringsfond, dels som følge af gennemførelsen af en af kapitalforhøjelse, dels i forbindelse med lånoptagelse,

har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann, R. Schintgen (refererende dommer), F. Macken og N. Colneric; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter, som ændret ved Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985, idet det

opkræver afgift på børstransaktioner ved tegning af nye værdipapirer i Belgien, der udstedes dels i forbindelse med stiftelsen af et selskab eller en investeringsfond, dels efter gennemførelsen af en kapitalforhøjelse, dels i forbindelse med lånoptagelse

og opkræver afgift på levering af ihændeleverpapirer ved den fysiske udlevering af ihændeleverpapirer, der angår belgiske eller udenlandske offentlige midler, når det drejer sig om nye værdipapirer, der udstedes dels i forbindelse med stiftelsen af et selskab eller en investeringsfond, dels efter gennemførelsen af en af kapitalforhøjelse, dels i forbindelse med lånoptagelse.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-424/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 75/439/EØF — bortskaffelse af olieaffald — prioritering af behandling af olieaffald ved regenerering)

(2004/C 228/15)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-424/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: X. Lewis og M. Konstantinidis) mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtig: M. Bethell, bistået af M. Demetriou), angående en påstand om, at det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald (EFT 1987 L 194, s. 23), som ændret ved Rådets direktiv 87/101/EØF af 22. december 1986 (EFT L 42, s. 43), idet det ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivets artikel 3, stk. 1, der bestemmer, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at prioritere behandling af olieaffald ved regenerering, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta (refererende dommer) og K. Lenaerts; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald, som ændret ved Rådets direktiv 87/101/EØF af 22. december 1986, idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at prioritere regenerering af olieaffald, jf. direktivets artikel 3, stk. 1.

2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 19 af 25.1.2003.

⁽¹⁾ EFT C 19 af 25.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 13. juli 2004

i sag C-429/02, Bacardi France SAS mod Télévision française 1 SA (TF1) m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation) ⁽¹⁾

(EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) — direktiv 89/552/EØF — fjernsyn uden grænser — tv-radiospredningsvirksomhed — reklame — national foranstaltning, som forbyder fjernsynsreklame for alkoholholdige drikkevarer, der markedsføres i den pågældende stat, når der er tale om indirekte fjernsynsreklame som følge af, at der optræder reklameskilte på skærmen under retransmissionen af visse sportsbegivenheder — Evin-loven)

(2004/C 228/16)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-429/02, angående en anmodning, som Cour de cassation (Frankrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Bacardi France SAS, tidligere Bacardi-Martini SAS mod Télévision française 1 SA (TF1), Groupe Jean-Claude Darmon SA og Girospport SARL, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed (EFT L 298, s. 23), og af EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF), har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann (refererende dommer), A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet og J. N. Cunha Rodrigues samt dommerne R. Schintgen, S. von Bahr og R. Silva de Lapuerta; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 13. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 2, stk. 2, første afsnit, første punktum, i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed er ikke til hinder for, at en medlemsstat forbyder fjernsynsreklame for alkoholholdige drikkevarer, som markedsføres i denne stat, når der er tale om indirekte fjernsynsreklame som følge af, at der optræder reklameskilte på skærmen under retransmissionen af binationale sportsbegivenheder, der afholdes på andre medlemsstaters område.

En sådan form for indirekte fjernsynsreklame skal ikke kvalificeres som »fjernsynsreklame« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktivets artikel 1, litra b), og artikel 10 og 11.

- 2) EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) er ikke til hinder for, at en medlemsstat forbyder fjernsynsreklame for

alkoholholdige drikkevarer, som markedsføres i denne stat, når der er tale om indirekte fjernsynsreklame som følge af, at der optræder reklameskilte på skærmen under retransmissionen af binationale sportsbegivenheder, der afholdes på andre medlemsstaters område.

⁽¹⁾ EFT C 19 af 25.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-443/02, Nicolas Schreiber (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Pordenone) ⁽¹⁾

(Artikel 28 EF — direktiv 98/8/EF — markedsføring af biocidholdige produkter — nationale foranstaltninger, der kræver en tilladelse for markedsføring af små stykker rødt cedertræ, der har naturlige egenskaber mod møl)

(2004/C 228/17)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-443/02, angående en anmodning som Tribunale di Pordenone (Italien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod Nicolas Schreiber at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter (EFT L 123, s. 1), samt artikel 28, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden P. Jann (refererende dommer), og dommerne A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 3, stk. 2, nr. ii), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter er ikke til hinder for, at en medlemsstat betinger markedsføringen af små stykker rødt cedertræ, der har naturlige egenskaber mod møl, af en forudgående tilladelse.

Sådanne små stykker træ kan nemlig ikke betragtes som et produkt, der kun indeholder et »basisstof«, således at de kan markedsføres i Italien uden forudgående tilladelse eller registrering, men skal betragtes som et »biocidholdigt produkt« i direktiv 98/8's forstand.

- 2) Artikel 4, stk. 1, i direktiv 98/8 er ikke til hinder for, at en medlemsstat betinger markedsføringen af små stykker rødt cedertræ, der har naturlige egenskaber mod møl, som er lovligt markedsført i en anden medlemsstat, uden at en godkendelse eller registrering er nødvendig i denne medlemsstat, af en forudgående tilladelse.
- 3) Den omstændighed, at en medlemsstat betinger markedsføringen af små stykker rødt cedertræ, der har naturlige egenskaber mod møl, som er lovligt markedsført i en anden medlemsstat, uden at en godkendelse eller registrering er nødvendig i denne medlemsstat, af en forudgående tilladelse, er en foranstaltning med tilsvarende virkning, der er i strid med artikel 28 EF, men som imidlertid kan anses for begrundet i hensynet til beskyttelse af folkesundheden i medfør af artikel 30 EF.

(¹) EFT C 31 af 8.2.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-459/02, Willy Gerekens og Association agricole pour la promotion de la commercialisation laitière Procola mod État du grand-duché de Luxembourg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation) (¹)

(Anmodning om præjudiciel afgørelse — mælk — tillægsafgift inden for sektoren for mælk og mejeriprodukter — national lovgivning — afgift pålagt med tilbagevirkende gyldighed — almindelige principper om retssikkerhed og forbud mod tilbagevirkende gyldighed)

(2004/C 228/18)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-459/02, angående en anmodning, som Cour de cassation (Luxembourg) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Willy Gerekens og Association agricole pour la promotion de la commercialisation laitière Procola, mod État du grand-duché de Luxembourg, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af de almindelige fællesskabsretlige principper om retssikkerhed og om forbud mod tilbagevirkende kraft i forbindelse med en national lovgivning på området for mælkeproduktionskvoter, som erstatter en tidligere lovgivning, som Domstolen havde fastslået var udtryk for forskelsbehandling, og som giver hjemmel til med tilbagevirkende gyldighed at sanktionere overskridelser af disse kvoter, som har fundet sted efter, at Rådets

forordning (EØF) nr. 856/84 af 31. marts 1984 om ændring af forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (EFT L 90, s. 10) og Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter (EFT L 90, s. 13) trådte i kraft, men under den erstattede nationale lovgivnings gyldighedsperiode, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af A. Rosas, som fungerende formand for Tredje Afdeling, R. Schintgen og N. Colneric (refererende dommer); generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

De generelle fællesskabsretlige principper om retssikkerhed og om forbud mod retsaktens tilbagevirkende gyldighed er ikke til hinder for, at en medlemsstat med henblik på anvendelsen af fællesskabsbestemmelser, hvorved der pålægges produktionskvoter som dem, der er indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 856/84 af 31. marts 1984 om ændring af forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter og ved Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter, i stedet for en tidligere lovgivning, der ifølge De Europæiske Fællesskabers Domstol er udtryk for forskelsbehandling, udsteder en ny lovgivning, hvorefter der for overskridelser af produktionskvoter, der har fundet sted, efter at fællesskabsbestemmelserne trådte i kraft, men under den erstattede nationale lovgivnings gyldighedsperiode, kan pålægges sanktioner med tilbagevirkende kraft.

(¹) EFT C 44 af 22.2.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-463/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige (¹)

(Traktatbrud — direktiv 77/388/EØF — moms — artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a) — afgiftsgrundlag — tilskud, der er direkte forbundet med prisen — forordning (EF) nr. 603/95 — støtte, som tildeles i sektoren for tørret foder)

(2004/C 228/19)

(Processprog: svensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-463/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: E. Traversa og K. Simonsson) mod Kongeriget Sverige (befuldmægtiget: A. Falk), støttet af Republikken

Finland (befuldmægtiget: T. Pynnä), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1, herefter »sjette momsdirektiv«), idet det ikke opkræver merværdiafgift (herefter »moms«) af de støttebeløb, som udbetales i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 603/95 af 21. februar 1995 om den fælles markedsordning for tørret foder (EFT L 63, s. 1), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues og N. Colneric; generaladvokat: L. A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær: L. Hewlett, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Sverige frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.
- 3) Republikken Finland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 55 af 8.3.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 13. juli 2004

i sag C-82/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (¹)

(Traktatbrud — artikel 10 EF — samarbejde med fællesskabsinstitutionerne — undladelse af at meddele Kommissionen oplysninger)

(2004/C 228/20)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-82/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: A. Aresu) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: I.M. Braguglia, bistået af A. Cingolo og P. Gentili), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 10 EF, da den ikke har samarbejdet loyalt med Kommissi-

sionen i en sag vedrørende arbejdstagernes sundhed og sikkerhed, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann, J.N. Cunha Rodrigues, F. Macken og N. Colneric (refererende dommer); generaladvokat: M. Poiras Maduro; justitssekretær: R. Grass, den 13. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 10 EF, da den ikke loyalt har samarbejdet med Kommissionen i en sag vedrørende arbejdstagernes sundhed og sikkerhed i et rensningsanlæg placeret i Mandello del Lario en Lombardia (Italien).
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 101 af 26.4.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-118/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (¹)

(Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 2000/37/EF)

(2004/C 228/21)

(Processprog: tysk)

I sag C-118/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: U. Wölker og H. Støvlbæk) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtiget: A. Tiemann), angående en påstand om, at det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/37/EF af 5. juni 2000 om ændring af kapitel VIa, lægemiddelovervågning, i Rådets direktiv 81/851/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om veterinærlægemidler (EFT L 139, s. 25), idet den ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller ikke har underrettet Kommissionen herom, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), og dommerne J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Juhász og M. Ilešič; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/37/EF af 5. juni 2000 om ændring af kapitel VIa, lægemiddelovervågning, i Rådets direktiv 81/851/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om veterinærlægemidler, idet den ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 112 af 10.5.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-119/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (¹)

(Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 2000/52/EF — gennemskuelighehed af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder)

(2004/C 228/22)

(Processprog: fransk)

I sag C-119/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: G. Rozet) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og C. Lemaire), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/52/EF af 26. juli 2000 om ændring af direktiv 80/723/EØF om gennemskuelighehed af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder (EFT L 193, s. 75), idet den ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af præsidenten, C. Gulmann, og dommerne S. von Bahr (refererende dommer) og R. Silva de Lapuerta; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/52/EF af 26. juli 2000 om ændring af direktiv 80/723/EØF om gennemskuelighehed af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder, idet den ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 112 af 10.5.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-139/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (¹)

(Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 2000/38/EF)

(2004/C 228/23)

(Processprog: tysk)

I sag C-139/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J.C. Schieferer og H. Støvlbæk) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtiget: A. Tiemann), angående en påstand om, at det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/38/EF af 5. juni 2000 om ændring af kapitel Va, lægemiddelovervågning, i Rådets direktiv 75/319/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om lægemidler (EFT L 139, s. 28), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller ikke har givet Kommissionen meddelelse herom, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), og dommerne J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Juhász og M. Ilešič; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/38/EF af 5. juni 2000 om ændring af kapitel Va, lægemiddelovervågning, i Rådets direktiv 75/319/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om lægemidler, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2. Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 146 af 21.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-141/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2000/52/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2004/C 228/24)

(Processprog: svensk)

I sag C-141/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldsmægtigede: J. Flett og P. Hellström) mod Kongeriget Sverige (befuldsmægtiget: A. Kruse), angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF anlagt den 28. marts 2003, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne F. Macken (refererende dommer) og S. von Bahr; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/52/EF af 26. juli 2000 om ændring af direktiv 80/723/EØF om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder, idet det har undladt at udstede de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

Kongeriget Sverige betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 146 af 21.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-213/03, Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'Etang de Berre et de la région mod Électricité de France (EDF) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation) (¹)

(Konvention om beskyttelse af Middelhavet mod forurening (Barcelona-konventionen) — protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod landbaseret forurening — artikel 6, stk. 3 — tilladelse til udledning — direkte virkning)

(2004/C 228/25)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-213/03, angående en anmodning, som Cour de cassation (Frankrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'Etang de Berre et de la région mod Électricité de France (EDF), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 6, stk. 3, i protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod landbaseret forurening, undertegnet den 17. maj 1980 i Athen og godkendt ved Rådets afgørelse 83/101/EØF af 28. februar 1983 (EFT L 67, s. 1), og af artikel 6, stk. 1, i samme protokol, som ændret på de befuldsmægtigedes konference i Siracusa den 7. og 8. marts 1996, idet ændringerne blev godkendt ved Rådets afgørelse 1999/801/EF af 22. oktober 1999 (EFT L 322, s. 18), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues og R. Schintgen (refererende dommer); generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 6, stk. 3, i protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod landbaseret forurening, undertegnet den 17. maj 1980 i Athen og godkendt ved Rådets afgørelse 83/101/EØF af 28. februar 1983, og — efter sin ikrafttræden — samme protokols artikel 6, stk. 1, som ændret på de befuldsmægtigedes konference i Siracusa den 7. og 8. marts 1996, idet ændringerne blev godkendt ved Rådets afgørelse 1999/801/EF af 22. oktober 1999, har direkte virkning, således at enhver person, der berøres heraf, kan påberåbe sig nævnte bestemmelser for de nationale domstole.

2) Samme bestemmelser skal fortolkes således, at de forbyder udledning af stoffer, der, selv om de ikke er giftige, har en skadelig indflydelse på iltindholdet i havmiljøet, i kystsøer, som står i forbindelse med Middelhavet, når de kompetente nationale myndigheder ikke har meddelt tilladelse hertil.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 13. juli 2004

i sag C-277/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljø — direktiv 2000/53/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2004/C 228/27)

(Processprog: engelsk)

I sag C-277/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: X Lewis og M. Konstantinidis) mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtiget: C. Jackson), angående en påstand om at det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269, s. 34), herunder navnlig direktivets artikel 10, stk. 1, samt EF-traktaten, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne F. Macken og S. von Bahr; generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: R. Grass, den 13. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.*

2) *Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.*

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-242/03, Ministre des Finances mod Jean-Claude Weidert og Élisabeth Paulus (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative) ⁽¹⁾

(Frie kapitalbevægelser — indkomstskat — særligt nedslag for beløb til erhvervelse af aktier eller anparter i selskaber med hjemsted i den pågældende medlemsstat — kun nedslag ved erhvervelse af aktier eller anparter i selskaber med hjemsted i den pågældende medlemsstat)

(2004/C 228/26)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-242/03, angående en anmodning, som Cour administrative (Luxembourg) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Ministre des Finances mod Jean-Claude Weidert og Élisabeth Paulus, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 56, stk. 1, EF og artikel 58, stk. 1, litra a), EF, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), og dommerne A. Rosas og R. Silva de Lapuerta; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: R. Grass, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 56, stk. 1, EF og artikel 58, stk. 1, litra a), EF er til hinder for en lovbestemmelse i en medlemsstat, som udelukker et nedslag i fysiske personers skattepligtige indkomst for erhvervelse af aktier eller anparter, der repræsenterer kontante indskud i kapital selskaber med hjemsted i andre medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT C 184 af 2.8.2003.

⁽¹⁾ EFT C 200 af 23.8.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-407/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland ⁽¹⁾*(Traktatbrud — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter)*

(2004/C 228/28)

(Processprog: finsk)

I sag C-407/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: M. van Beek og M. Huttunen) mod Republikken Finland (befuldmægtiget: A. Guimaraes-Purokoski), angående en påstand om, at det fastslås, at Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7), idet den ikke i sin lovgivning med tilstrækkelig retssikkerhed har fastsat en forpligtelse til at gennemføre en passende vurdering af alle projekter, herunder projekter for hvilke der skal foretages en vurdering af indvirkningen på miljøet, som foreskrevet i direktivets artikel 6, stk. 3, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne S. von Bahr og R. Silva de Lapuerta (refererende dommer); generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: R. Grass, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den ikke i sin lovgivning med tilstrækkelig retssikkerhed har fastsat en forpligtelse til at gennemføre en passende vurdering af alle projekter, herunder projekter for hvilke der skal foretages en vurdering af indvirkningen på miljøet.

2. Republikken Finland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 275 af 15.11.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-419/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik ⁽¹⁾*(Traktatbrud — delvis manglende gennemførelse — bevisbyrde — direktiv 2001/18/EF)*

(2004/C 228/29)

(Processprog: fransk)

I sag C-419/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: U. Wölker og F. Simonetti) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og D. Petrasch), angående en påstand om, at det fastslås at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF (EFT L 106, s. 1), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.N. Cunha Rodrigues, og dommerne N. Colneric og K. Schieman (refererende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre de bestemmelser i direktiv 2001/18 i national ret, som afviger fra eller går videre end bestemmelserne i Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer.

2. I øvrigt frifindes Den Franske Republik

3. Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 275 af 15.11.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-420/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland ⁽¹⁾

(Traktatbrud — manglende gennemførelse — direktiv 2001/18/EF)

(2004/C 228/30)

(Processprog: tysk)

I sag C-420/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: U. Wölker) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtigede: W.-D. Plessing og M. Lumma), angående en påstand om at det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF (EFT L 106, s. 1), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.N. Cunha Rodrigues, og dommerne K. Lenaerts og K. Schiemann (refererende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 275 af 15.11.2003.

DOMSTOLENS DOM

(plenum)

af 13. juli 2004

i sag C-27/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Rådet for Den Europæiske Union ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — artikel 104 EF — forordning (EF) nr. 1467/97 — stabilitets- og vækstpagten — uforholdsmæs-

siget store offentlige underskud — Rådets beslutninger i henhold til artikel 104, stk. 8 og 9, EF — det krævede flertal ikke opnået — beslutninger ikke vedtaget — søgsmål til prøvelse af »beslutninger om ikke at vedtage de officielle instrumenter, der er indeholdt i Kommissionens henstillinger« — afvisning — søgsmål til prøvelse af »Rådets konklusioner«)

(2004/C 228/31)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-27/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: M. Petite, A. van Solinge og P. Aalto) mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: J.-C. Pirus, T. Middleton og J. Monteiro), angående påstande om annullation af følgende retsakter vedtaget af Rådet den 25. november 2003:

- beslutningerne om ikke i forhold til Den Franske Republik og Forbundsrepublikken Tyskland at vedtage de officielle instrumenter, der er indeholdt i Kommissionens henstillinger i henhold til artikel 104, stk. 8 og 9, EF
- de i forhold til hver af disse to medlemsstater vedtagne konklusioner med overskriften »Rådets konklusioner om vurdering af de foranstaltninger, [som henholdsvis Den Franske Republik og Forbundsrepublikken Tyskland] har truffet som svar på Rådets henstillinger i medfør af artikel 104, stk. 7, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og overvejelse af yderligere foranstaltninger til nedbringelse af underskuddet for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud«, for så vidt som disse konklusioner indebærer, at proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud suspenderes, at der anvendes et instrument, som ikke er foreskrevet i traktaten, og at de henstillinger, som Rådet har vedtaget i henhold til artikel 104, stk. 7, EF, ændres,

har Domstolen (plenum), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann (refererende dommer), J.-P. Puissochet og J.N. Cunha Rodrigues samt dommerne R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 13. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers søgsmål afvises, for så vidt angår påstanden om annullation af Rådet for Den Europæiske Unions manglende vedtagelse af de officielle instrumenter, der er indeholdt i Kommissionens henstillinger i henhold til artikel 104, stk. 8 og 9, EF.
- 2) Rådets konklusioner af 25. november 2003, som er vedtaget i forhold til henholdsvis Den Franske Republik og Forbundsrepublikken Tyskland, annulleres, for så vidt de indeholder en beslutning om at suspendere proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud og en beslutning om at ændre de henstillinger, som Rådet tidligere havde vedtaget i henhold til artikel 104, stk. 7, EF.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 35 af 7.2.2004.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Femte Afdeling)

af 8. juni 2004

i de forenede sager C-250/02 – C-253/02 og C-256/02, Telecom Italia Mobile SpA m.fl. mod Ministero dell'Economia e delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale amministrativo regionale del Lazio) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — spørgsmål, der er identiske med spørgsmål, hvortil Domstolen allerede har taget stilling)

(2004/C 228/32)

(Processprog: italiensk)

I de forenede sager C-250/02 — C-253/02 og C-256/02, angående anmodninger, som Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Italien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager, Telecom Italia Mobile SpA (sag C-250/02), Blu SpA (sag C-251/02), Telecom Italia SpA (sag C-252/02), Vodafone Omnitel SpA, tidligere Omnitel Pronto Italia SpA (sag C-253/02) og WIND Telecomunicazioni SpA (sag C-256/02) mod Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni, intervenienter: Albacom SpA (sag C-251/02) og Telemar SpA (sag C-252/02), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester (EFT L 117, s. 15), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne S. von Bahr (refererende dommer) og R. Silva de Lapuerta; generaladvokat: D. Ruiz-

Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 8. juni 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester og navnlig direktivets artikel 11 forbyder medlemsstaterne at pålægge virksomheder med individuelle tilladelser for teletjenester økonomiske byrder som den i hovedsagerne omhandlede, der adskiller sig fra og opkræves ud over dem, der i henhold til direktivet lovligt kan pålægges, alene fordi virksomhederne er i besiddelse af disse tilladelser.

(¹) EFT C 219 af 14.9.2002.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Femte Afdeling)

af 28. juni 2004

i sag C-445/02 P, Glaverbel SA mod KHIM (¹)

(Appel — forordning (EF) nr. 40/94 — EF-varemærker — motiv anbragt på varenes overflade — absolut registreringshindring — ikke fornødent særpræg)

(2004/C 228/33)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-445/02 P, Glaverbel SA, Bruxelles (Belgien) (advokat: S. Möbus) angående appel af dom afsagt den 9. oktober 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-36/01, Glaverbel mod KHIM (overfladen på en glasplade) (Sml. II, s. 3887), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom, for så vidt som Retten fastslog, at Første Appeldom ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) ikke tilsidesatte artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), da det traf afgørelsen af 30. november 2000 om at afslå registrering som varemærke af et motiv anbragt på overfladen af glasvarer (sag R 137/2000-1), den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: G. Schneider og R. Thewlis), sagsøgt i første instans, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann (refererende dommer), og dommerne R. Silva de Lapuerta og J. Makarczyk; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 28. juni 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Glaverbel SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 31 af 8.2.2003.

oner, under forudsætning af, at den andel, der overdrages, giver erhververen en sådan indflydelse på beslutningerne i selskabet, at vedkommende kan træffe afgørelse om dets drift.

- 2) Artikel 56 EF er til hinder for en national bestemmelse som ovennævnte, når den andel, der overdrages, ikke giver erhververen en sådan indflydelse på beslutningerne i selskabet, at vedkommende kan træffe afgørelse om dets drift.

(¹) EFT C 289 af 29.11.2003.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Anden Afdeling)

af 8. juni 2004

i sag C-268/03, Jean-Claude De Baeck mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen) (¹)

(Artikel 104, stk. 3, i procesreglementet — skattelovgivning — beskatning af fysiske personers indkomst — overdragelse af en væsentlig andel af kapitalen i et indenlandsk selskab — betingelser for beskatning af den realiserede avance)

(2004/C 228/34)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-268/03, angående en anmodning, som Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Jean-Claude De Baeck mod Belgische Staat, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 43 EF, 46 EF, 48 EF, 56 EF og 58 EF, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans (refererende dommer), og dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues N. Colneric; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 8. juni 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 43 EF og 48 EF er til hinder for en national lovgivning, såsom artikel 67, nr. 8, og artikel 67ter i den belgiske indkomstskattelov, i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, hvorefter avance realiseret i forbindelse med en overdragelse mod vederlag, der ikke sker i forbindelse med udøvelse af erhvervsvirksomhed, og som angår aktier eller andele i selskaber, sammenslutninger, organisationer eller institutioner, beskattes, når overdragelsen sker til selskaber, sammenslutninger, organisationer eller institutioner, der har hjemsted i en anden medlemsstat, når en sådan avance, under de samme omstændigheder, ikke beskattes, når overdragelse sker til belgiske selskaber, sammenslutninger, organisationer eller instituti-

DOMSTOLENS KENDELSE

(Første Afdeling)

af 27. maj 2004

i sag C-517/03, IAMA Consulting Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Voldgiftsbestemmelse — søgsmål ved Retten i Første Instans — modfordring — Domstolens kompetence)

(2004/C 228/35)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-517/03, IAMA Consulting Srl, Milano (Italien), (advokat: V. Salvatore) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: E. de March, bistået af A. Dal Ferro), angående en modfordring fremsat af Kommissionen ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans om tilbagebetaling af støttebeløb udbetalt inden for rammerne af projekterne REGIS 22337 og Refiag 23200, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden P. Jann, og dommerne J.N. Cunha Rodrigues, K. Schiemann (refererende dommer), M. Ilešić og E. Levits; generaladvokat: M. Poirares Maduro; justitssekretær: R. Grass, den 27. maj 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. Sagen hjemvises til De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans.
2. Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EFT C 47 af 21.2.2004.

DOMSTOLENS KENDELSE**(Fjerde Afdeling)****af 10. juni 2004****i sag C-555/03, Magali Warbecq mod Ryanair Ltd ⁽¹⁾**

(Forordning (EF) nr. 44/2001 — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — retter, der i medfør af artikel 68 EF kan indgive anmodning om præjudiciel afgørelse for Domstolen — Domstolen savner kompetence)

(2004/C 228/36)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-555/03, angående en anmodning, som Tribunal du travail de Charleroi (Belgien) i medfør af artikel 68 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Magali Warbecq mod Ryanair Ltd, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.N. Cunha Rodrigues, og dommerne K. Schiemann og E. Juhász; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 10. juni 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

De Europæiske Fællesskabers Domstol har åbenbart ikke kompetence til at besvare de spørgsmål, der er forelagt af Tribunal du travail de Charleroi (Belgien) ved dom af 15. december 2003.

⁽¹⁾ EFT C 47 af 21.2.2004.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. april 2004 af Tribunale di Gorizia i sagen Azienda Agricola di Bressan Aldo mod Agenzia per le erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Cospalat Friuli Venezia Giulia

(Sag C-223/04)

(2004/C 228/37)

Ved kendelse afsagt den 7. april 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 28. maj 2004, har Tribunale di Gorizia i

sagen Azienda Agricola di Bressan Aldo mod Agenzia per le erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Cospalat Friuli Venezia Giulia forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

— Skal artikel 1 i forordning (EØF) nr. 856/84 ⁽¹⁾ af 31. marts 1984 og artikel 1-4 i forordning (EØF) nr. 3950/92 ⁽²⁾ af 28. december 1992 fortolkes således, at tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter har karakter af en administrativ sanktion, og skal producenten som følge heraf kun betale afgiften, såfremt han forsættligt eller uagtsomt har overskredet de tildelte mængder?

⁽¹⁾ EFT L 90 af 1.4.1984, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. maj 2004 af Arbeitsgericht Düsseldorf i sagen Nurten Güney-Görres, mod Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited, og Kötter GmbH & Co. KG.

(Sag C-232/04)

(2004/C 228/38)

Ved kendelse afsagt den 5. maj 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 3. juni 2004, har Arbeitsgericht Düsseldorf i sagen Nurten Güney-Görres, mod Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited, og Kötter Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er det ved efterprøvelsen af, om der foreligger en virksomhedsoverførsel i henhold til artikel 1 i direktiv 2001/23/EF ⁽¹⁾ — uafhængigt af spørgsmålet om ejerforholdene — i tilfælde, hvor en opgave tildeles en ny ordremodtager, en forudsætning for under en helhedsbetragtning at fastslå, at der er sket en overførsel af driftsmidler fra den oprindelige ordremodtager til den nye ordremodtager, at driftsmidlerne overlades til den pågældende til brug i egen økonomisk interesse. Er det derfor nødvendigt for at anerkende, at der er sket en overførsel af driftsmidlerne, at ordremodtageren har ret til at kunne træffe afgørelse om, på hvilken måde driftsmidlerne bruges i egen økonomisk interesse. Skal der derfor sondres mellem, om ordremodtageren leverer tjenesteydelsen »på/ved« [an] eller »med« [mit] ordre-giverens driftsmidler?

2. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:

- a) Er det da udelukket, at driftsmidlerne henføres til brug i egen økonomisk interesse, hvis ordregiveren kun stiller dem til rådighed til ordremodtagerens brug, og vedligeholdelsen, herunder de dermed forbundne udgifter, forestås af ordregiveren?
- b) Foreligger der brug i egen økonomisk interesse fra ordremodtagerens side, hvis ordremodtageren inden for rammerne af passagerkontrol i lufthavne til brug for kontrollen anvender de af ordregiveren opstillede portdetektorer, håndholdte detektorer og gennemlysningsskærme?

(¹) EFT L 82, 22.3.2001, s. 16.

Sag anlagt den 8. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Portugal

(Sag C-239/04)

(2004/C 228/39)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. juni 2004 anlagt sag mod Republikken Portugal af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Michel van Beek og António Cairos, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Republikken Portugal har tilsidesat artikel 6, stk. 4, i Rådets direktiv 92/43/EØF (¹) af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, som er ændret ved direktiv 97/62/EF (²) af 27. oktober 1997, idet Republikken Portugal har givet tilladelse til, at en motorvejsstrækning føres igennem det særlige bevaringsområde Castro Verde, uanset vurderingen af indvirkningerne på miljøet er faldet negativt ud, og uanset der findes alternative muligheder for den nævnte motorvejsstrækning.
- Republikken Portugal tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

De portugisiske myndigheder har givet tilladelse til et motorvejsprojekt, hvor strækningen (undersektion »Aljustrel – Castro Verde«) føres igennem det særlige bevaringsområde Castro Verde, uanset:

- vurderingen af virkningen på miljøet af den omhandlede strækning klart viser, at der reelt er en negativ påvirkning af miljøet, der har stor betydning for sytten arter af vilde fugle, der er opregnet i bilag I til direktiv 79/409/EØF, og
- der reelt findes alternative muligheder for den omhandlede strækning, der kan føres uden om Castro Verde og de beboede områder, som de portugisiske myndigheder har henvist til. Disse alternative muligheder gør det muligt at føre motorvejen gennem en korridor vest for det særlige bevaringsområde Castro Verde og strækningen »IC 1«, der ligger på en slette i et tyndt beboet område, hvorved de portugisiske myndigheder således er i stand til at vælge et motorvejsforløb uden væsentlige tekniske vanskeligheder og uden urimeligt forøgede udgifter.

Følgelig har Republikken Portugal ikke overholdt artikel 6, stk. 4, i direktiv 92/43/EF. Efter denne regel må medlemsstaterne kun gennemføre et projekt, der har skadelige virkninger på miljøet, såfremt der ikke eksisterer alternative løsninger.

(¹) EFT L 205 af 22.7.1992, s. 7.

(²) EFT L 305 af 8.11.1997, s. 42.

Sag anlagt den 8. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-244/04)

(2004/C 228/40)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. juni 2004 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Gerald Braun og Enrico Traversa, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Forbundsrepublikken har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF, da den med sin praksis, som er baseret på udsendelse af cirkulærer, i helt uforholdsmæssig grad begrænser den som led i præstation af tjenesteydelser foretagne udstationering af arbejdstagere, som er statsborgere i et tredjeland.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Arbejdstagere, som er statsborgere i et tredjeland, og som udstationeres i Tyskland med henblik på udførelse af tjenesteydelser, har brug for et »arbejdsvisum«, der kun udstedes, såfremt arbejdstageren før udstationeringen har været ansat mindst et år hos den virksomhed, der udstationerer ham.

Såvel denne i Tyskland anvendte praksis for forhåndsudstedelse af arbejdsvisum, der er baseret på udsendelse af administrative cirkulærer, som den omstændighed, at et sådant arbejdsvisum kun udstedes til såkaldte »Stammarbeitnehmer« (fastansatte) udgør en uberettiget og uforholdsmæssig begrænsning af den fri udveksling af tjenesteydelser.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. juni 2004 af Arbeitsgericht Regensburg i sagen Gerhard Schmidt mod Sennebogen Maschinenfabrik GmbH

(Sag C-261/04)

(2004/C 228/41)

Ved kendelse afsagt den 16. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 21. juni 2004, har Gerhard Schmidt i sagen Sennebogen Maschinenfabrik GmbH mod Sennebogen Maschinenfabrik GmbH forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- Skal § 8, stk. 3, i rammeaftalen (Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP) ⁽¹⁾ fortolkes således, at den ved gennemførelse i national ret forbyder en forringelse som følge af en nedsættelse af aldersgrænsen fra 60 år til 58 år?
- Skal § 5, stk. 1, i rammeaftalen (Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP) fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der — som den her omtvistede — ikke indeholder begrænsninger som omhandlet i de tre muligheder, der er anført i stk. 1?
- Skal artikel 6 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 ⁽²⁾ om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv fortolkes

således, at den er til hinder for en national lovgivning, der — som den her omtvistede — tillader, at ansættelseskontrakter med arbejdstagere, der er fyldt 52 år, uden objektiv begrundelse tidsbegrænses — som en undtagelse fra princippet om, at der kræves en objektiv begrundelse?

- Såfremt et af de tre spørgsmål besvares bekræftende: Skal de nationale domstole undlade at anvende national lovgivning, der er i strid med EF-retten, og gælder følgelig det almindelige princip i national ret, hvorefter tidsbegrænsning kun er tilladt, såfremt det er objektivt begrundet?

⁽¹⁾ EFT L 175, s. 43.

⁽²⁾ EFT L 303, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. juni 2004 af Amtsgericht Breisach i sagen Badischer Winzerkeller eG mod Land Baden-Württemberg

(Sag C-264/04)

(2004/C 228/42)

Ved kendelse afsagt den 7. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 22. juni 2004, har Amtsgericht Breisach i sagen Badischer Winzerkeller eG mod Land Baden-Württemberg forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- Skal Rådets direktiv 69/335/EØF ⁽¹⁾ af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter, som ændret ved Rådets direktiv 73/79/EØF ⁽²⁾ af 9. april 1973 om ændring af anvendelsesområdet for den nedsatte sats for kapitaltilførselsafgiften, der for bestemte dispositioner med henblik på omstrukturering af selskaber er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra b), i direktivet om kapitaltilførselsafgifter, 73/80/EØF ⁽³⁾ af 9. april 1973 om fastsættelse af fælles sats for kapitaltilførselsafgiften, 74/553/EØF ⁽⁴⁾ af 7. november 1974 om ændring af artikel 5, stk. 2, i direktiv 69/335/EØF om kapitaltilførselsafgifter og 85/303/EØF ⁽⁵⁾ af 10. juni 1985 om ændring af direktiv 69/335/EØF om kapitaltilførselsafgifter (herefter »direktivet«), fortolkes således, at forbuddet i direktivets artikel 10, litra c), uafhængigt af betingelserne i direktivets artikel 4 omfatter samtlige dispositioner, som er nævnt i direktivets artikel 10, litra c)?

- 2) Skal direktivet anvendes uden nogen sondring mellem gebyrer for en statslig tjenesteydelse og afgifter, således at »Gebühren« i henhold til Kostenordnung [lov om retsafgifter] kan sidestilles med ejerskifteafgifter?
- 3) Såfremt Domstolen svarer bekræftende på spørgsmål 2, opstår følgende spørgsmål: Skal direktivets artikel 12, stk. 2, sidste punktum, fortolkes således, at denne særbestemmelse finder anvendelse, fordi der i henhold til § 60 i den tyske Kostenordnung (Gesetz über die Kosten in Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit [lov om retsafgifter for frivillig retspleje] i versionen af 26. juli 1957, Bundesgesetzblatt I, s. 960) for eksempel ikke opkræves vederlag for berigtigelse i tingbogen i arvesituationer, når anmodningen om berigtigelse indgives senest to år efter arvefaldet?

⁽¹⁾ EFT L 249, s. 25.

⁽²⁾ EFT L 103, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 103, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT L 303, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT L 156, s. 23.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse truffet den 17. juni 2004 af Kammarrätten i Sundsvall i sagen Margaretha Bouanich mod Skatteverket

(Sag C-265/04)

(2004/C 228/43)

Ved afgørelse truffet den 17. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 24. juni 2004, har Kammarrätten i Sundsvall i sagen Margaretha Bouanich mod Skatteverket forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er det i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 56 og 58, at en medlemsstat beskatter et tilbagekøbsbeløb, som udbetales af et aktieselskab i medlemsstaten, som udbytte uden ret til fradrag for erhvervsomkostningerne ved de tilbagekøbte aktier, såfremt det udbetales til en aktionær, som ikke har bopæl eller fast opholdssted i medlemsstaten, mens et tilbagekøbsbeløb fra et sådant selskab, som udbetales til en aktionær, som har bopæl eller fast opholdssted i medlemsstaten, i stedet beskattes som kapitalgevinst med ret til fradrag for erhvervsomkostningerne ved de tilbagekøbte aktier?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Når der i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem den medlems-

stat, hvor aktieselskabet har hjemsted, og den medlemsstat, hvor aktionæren er bosiddende, er fastsat en lavere skattesats end den, som svares på et tilbagekøbsbeløb, som udbetales til en aktionær i førstnævnte medlemsstat, og en aktionær i den anden medlemsstat desuden under henvisning til kommentarerne til OECD's modeloverenskomst indrømmes fradrag svarende til de tilbagekøbte aktiers pålydende værdi, er det da i overensstemmelse med de i foregående spørgsmål anførte artikler, at en medlemsstat anvender en lovgivning som den ovenfor beskrevet?

- 3) Er det i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 43 og 48, at en medlemsstat anvender en lovgivning som den ovenfor beskrevet?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved domme afsagt den 5. april 2004 af tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne i sagerne SAS Nazairdis mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC; JACELI SA mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC; KOMOGO SA mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC; Tout pour la maison SARL mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC; SAS Distribution Casino France mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC

(Sag C-266/04), (sag C-267/04), (sag C-268/04), (sag C-269/04), (sag C-270/04)

(2004/C 228/44)

Ved domme afsagt den 5. april 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 25. juni 2004, har tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne i sagerne

— SAS Nazairdis mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC (sag C-266/04)

— JACELI SA mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC (sag C-267/04)

— KOMOGO SA mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC (sag C-268/04)

— Tout pour la maison SARL mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC (sag C-269/04)

— SAS Distribution Casino France mod Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC (sag C-270/04)

forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Skal artikel 87 EF fortolkes således, at den offentlige støtte, Frankrig har ydet inden for rammerne af henholdsvis C.P.D.C. (Comité professionnel de la distribution des carburants), og F.I.S.A.C. (Fonds d'intervention pour la sauvegarde de l'artisanat et du commerce) som fratrædelsesgodtgørelse til håndværkere og næringsdrivende samt som tilskud til pensionsforsikringsordningerne for selvstændige erhvervsdrivende inden for industri og handel og for selvstændige erhvervsdrivende inden for håndværkene, udgør statsstøtte?«

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. juni 2004 af Tribunale di Tolmezzo i sagen Azienda Agricola Elena Di Doi mod Azienda per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(Sag C-271/04)

(2004/C 228/45)

Ved kendelse afsagt den 16. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 25. juni 2004, har Tribunale di Tolmezzo i sagen Azienda Agricola Elena Di Doi mod Azienda per le

Erogazioni in Agricoltura (AGEA) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Skal artikel 1 i forordning (EØF) nr. 856/84 ⁽¹⁾ af 31. marts 1984 og artikel 1-4 i forordning (EØF) nr. 3950/92 ⁽²⁾ af 28. december 1992 fortolkes således, at tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter har karakter af en administrativ sanktion, og skal producenten som følge heraf kun betale afgiften, såfremt han forsætligt eller uagtsomt har overskredet de tildelte mængder?«

⁽¹⁾ EFT L 90 af 1.4.1984, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. juni 2004 af Tribunale di Tolmezzo i sagen Azienda Agricola Franco Piemonte mod Azienda per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(Sag C-272/04)

(2004/C 228/46)

Ved kendelse afsagt den 16. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 25. juni 2004, har Tribunale di Tolmezzo i sagen Azienda Agricola Franco Piemonte mod Azienda per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Skal artikel 1 i forordning (EØF) nr. 856/84 ⁽¹⁾ af 31. marts 1984 og artikel 1-4 i forordning (EØF) nr. 3950/92 ⁽²⁾ af 28. december 1992 fortolkes således, at tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter har karakter af en administrativ sanktion, og skal producenten som følge heraf kun betale afgiften, såfremt han forsætligt eller uagtsomt har overskredet de tildelte mængder?«

⁽¹⁾ EFT L 90 af 1.4.1984, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. juni 2004 af Finanzgericht Hamburg i sagen ED & F man Sugar Ltd mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sag C-274/04)

(2004/C 228/47)

Ved kendelse afsagt den 16. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 28. juni 2004, har Finanzgericht Hamburg i sagen ED & F man Sugar Ltd mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Har de nationale myndigheder og domstole som led i en klagesag om anfægtelse af en sanktionsafgørelse, der er støttet på artikel 11, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 3665/87⁽¹⁾, ret til at undersøge, om eksportøren har ansøgt om en restitution, der er større end den, vedkommende har ret til, når tilbagebetalingsafgørelsen i henhold til artikel 11, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 3665/87 er blevet endelig inden vedtagelsen af sanktionsafgørelsen?
2. Såfremt ovenstående spørgsmål besvares benægtende: Kan det i en sag om anfægtelse af en sanktionsafgørelse i henhold til artikel 11, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 3665/87 under de i den foreliggende kendelse beskrevne omstændigheder undersøges, om eksportøren har ansøgt om en restitution, der er større end den, vedkommende har ret til, for at tage hensyn til en fortolkning af fællesskabsretten, der i mellemtiden er foretaget?

⁽¹⁾ EFT L 351, s. 1.

Sag anlagt den 29. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-277/04)

(2004/C 228/48)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. juni 2004 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Gerald Braun og Arnaud Bordes, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/46/EF af 23. juli 2001 om ændring af Rådets direktiv 95/53/EF om principperne for

tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet, samt af direktiv 70/524/EØF, 96/25/EF og 1999/29/EF⁽¹⁾ vedrørende foder, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de nødvendige love og administrative bestemmelser for at gennemføre dette direktiv i national ret.

- 2) Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 1. september 2002.

⁽¹⁾ EFT L 234 af 1.9.2001, s. 55.

Sag anlagt den 29. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-278/04)

(2004/C 228/49)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. juni 2004 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Gerald Braun og Arnaud Bordes, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, Rådets direktiv 2001/88/EF af 23. oktober 2001 og Kommissionens direktiv 2001/93/EF af 9. november 2001, som begge medfører en ændring af direktiv 91/630/EØF⁽¹⁾ om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin, da den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de nødvendige love og administrative bestemmelser for at gennemføre direktiverne i national ret.

- 2) Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktiverne 2001/88/EF og 2001/93/EF udløb den 1. januar 2003.

⁽¹⁾ EFT L 316 af 1.12.2001, s. 1 og 36.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 4. juni 2004 af Retten i Hørsholm i sagen Anklagemyndigheden mod Steffen Ryborg

(Sag C-279/04)

(2004/C 228/50)

Ved kendelse afsagt den 4. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 28. juni 2004, har Retten i Hørsholm i sagen Anklagemyndigheden mod Steffen Ryborg forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1.a Skal EF-traktatens artikel 39, artikel 49, og artikel 10 fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for, at en medlemsstat kræver indregistrering af et motorkøretøj, når køretøjet tilhører en arbejdsgiver med hjemsted i en nabo-medlemsstat, og benyttes af arbejdstageren, der har bopæl i førstnævnte medlemsstat, i forbindelse med sit arbejde og i sin fritid i begge medlemsstater?

1.b For det tilfælde at det ved vurderingen af spørgsmål 1.a skal tillægges vægt, om en eventuel privat brug af køretøjet er accessorisk i forhold til den erhvervmæssige brug af køretøjet, bedes det oplyst, efter hvilke kriterier den nationale ret kan afgøre, om den ikke strengt erhvervmæssige brug af køretøjet er accessorisk i forhold til den erhvervmæssige brug, når det lægges til grund, at køretøjet benyttes erhvervmæssigt, jf. herved Domstolens udtalelse i sag C-127/86, Yves Ledoux, Saml. 1988 side 3741, præmis 18.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 25. juni 2004 af Vestre Landsret i sagen Jyske Finans A/S mod Skatteministeriet

(Sag C-280/04)

(2004/C 228/51)

Ved kendelse afsagt den 25. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. juni 2004, har Vestre Landsret i sagen Jyske Finans A/S mod Skatteministeriet forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål

1. Skal artikel 13, punkt B, litra c), i sjette momsdirektiv (77/388/EØF) ⁽¹⁾, sammenholdt med direktivets artikel 2, nr. 1, og artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at en medlemsstat opretholder en retstilstand efter sin merværdiafgiftslov, hvorefter en afgiftspligtig person, der har ladet investeringsgoder i betydeligt omfang indgå i sin erhvervsformue, i modsætning til brugtvognsforhandlere og andre erhvervsdri-

vende, der sælger brugte biler, er momspligtig af salget af disse investeringsgoder, også når godet er købt fra afgiftspligtige personer, der ikke har deklareret afgift af godernes pris, hvorfor der ikke har været adgang til fradrag for moms ved godets anskaffelse?

2. Skal artikel 26 a, punkt A, litra e), i sjette momsdirektiv fortolkes således, at begrebet »afgiftspligtig videreforsælger« alene omfatter personer, hvis hovederhverv består i køb og salg af brugte genstande, når de pågældende brugte genstande erhverves med henblik på opnåelse af økonomisk fortjeneste ved videresalg som det eneste eller væsentligste formål med erhvervsen, eller omfatter begrebet også personer, som normalt bortsælger disse genstande efter endt udlejning som et accessorisk led i den samlede økonomiske leasingvirksomhed under de ovenfor beskrevne omstændigheder?

⁽¹⁾ af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag — EFT L 145, s. 1 og berigtigelse EFT L 149, s. 26.

Appel iværksat den 25. juni 2004 af Michael Leighton, Graham French og John Neiger til prøvelse af kendelse afsagt den 3. maj 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-24/04, Michael Leighton, Graham French og John Neiger mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-281/04 P)

(2004/C 228/52)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. juni 2004 iværksat appel af Michael Leighton, Graham French og John Neiger ved solicitor-advocate J.S. Barnett til prøvelse af kendelse afsagt den 3. maj 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-24/04, Michael Leighton, Graham French og John Neiger mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

- Kendelsen ophæves.
- Appellanterne gives medhold i deres påstande og i det udkast til en kendelse, der er bilagt appelskriftet.
- Subsidiært: Sagen hjemvises til Retten i Første Instans.
- Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Appellanterne gør gældende, at kendelsen afsagt af Retten i Første Instans skal ophæves, fordi Retten i Første Instans har begået en rettergangsfejl ved at behandle deres søgsmål som et søgsmål efter artikel 226 EF, selv om der var tale om et søgsmål efter artikel 232 EF.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. april 2004 af Bundesfinanzhof i sagen FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH mod Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel

(Sag C-290/04)

Sag anlagt den 5. juli 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(2004/C 228/54)

(Sag C-287/04)

(2004/C 228/53)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 5. juli 2004 anlagt sag mod Kongeriget Sverige af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved L. Ström van Lier og N. Yerrell, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Ved kendelse afsagt den 28. april 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. juli 2004, har Bundesfinanzhof i sagen FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH mod Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser, idet det ikke har gennemført artikel 3, 6 og 8 i Rådets direktiv 93/104/EF⁽¹⁾ af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden.
- Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den svenske lovgivning sikrer ikke, således som det kræves i direktivets artikel 3, en sammenhængende daglig hviletid på mindst 11 timer inden for hver 24-timers periode. Den omstændighed, at de fleste arbejdstagere er omfattet af kollektive overenskomster, som regulerer dette spørgsmål, påvirker ikke forpligtelsen til at gennemføre denne bestemmelse for samtlige arbejdstagere.

Hvad angår direktivets artikel 6 kan den normale referenceperiode på fire måneder, som fastsættes i artikel 16, stk. 2, for gennemførelsen af artikel 6, ifølge 17, stk. 4, ikke overstige seks måneder. Det spillerum, som indføres ved muligheden for at gøre undtagelse med hensyn til referenceperioden, er mindre, end hvad den svenske lovgivning giver mulighed for.

Direktivets artikel 8 er ikke blevet udtrykkeligt gennemført i svensk lovgivning.

1) Skal EF-traktatens artikel 59 og 60 fortolkes således, at det er i strid med disse bestemmelser, såfremt en i Tyskland (indlandet) hjemmehørende person, der er debitor for et vederlag til en i et andet EU-land (konkret: Nederlandene) hjemmehørende vederlagskreditor, der er statsborger i en EU-medlemsstat, i medfør af § 50a, stk. 5, femte punktum, i Einkommensteuergesetz 1990, i den i 1993 gældende version (EStG), kan pålægges en hæftelse, fordi han ikke har indeholdt skat i medfør af EStG § 50a, stk. 4, hvorimod der i vederlag til en vederlagskreditor, der er undergivet ubegrænset indkomstskattepligt i indlandet (= indlænding), ikke foretages nogen skatteindeholdelse i medfør af EStG § 50a, stk. 4, og derfor heller ikke opstår nogen hæftelse for vederlagsdebitor, fordi skatteindeholdelse er undladt eller foretaget med et for lille beløb?

2) Bliver svaret på spørgsmål 1 et andet, såfremt den i et andet EU-land bosiddende vederlagskreditor på det tidspunkt, hvor han leverer tjenesteydelsen, ikke er statsborger i en EU-medlemsstat?

3) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

a) Skal EF-traktatens artikel 59 og 60 fortolkes således, at erhvervsmæssige udgifter, som en i et andet EU-land bosiddende vederlagskreditor har haft i en økonomisk forbindelse med sine aktiviteter i indlandet, der begrunder vederlagene, skal tages i betragtning af vederlagsdebitor ved et skatenedslag allerede i forbindelse med skatteindeholdelsesproceduren i henhold til EStG § 50a, stk. 4, fordi også indlændinge kun indkomstbeskattes af de nettoindtægter, der fremkommer efter fradrag af de erhvervsmæssige udgifter?

⁽¹⁾ EFT L 307 af 13.12.1993, s. 18.

b) Er det tilstrækkeligt til at udelukke en tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 59 og 60, såfremt der i forbindelse med skatteindeholdesproceduren i henhold til EStG § 50a, stk. 4, kun foretages et skattnedslag under hensyn til de erhvervmæssige udgifter, der har økonomisk sammenhæng med den virksomhed i indlandet, der begrunder vederlagskravet, og som den i det andet EF-land bosiddende vederlagskreditor har dokumenteret over for vederlagsdebitor, og at eventuelle yderligere erhvervmæssige udgifter kan tages i betragtning under en efterfølgende godtgørelsesprocedure?

c) Skal EF-traktatens artikel 59 og 60 fortolkes således, at det er i strid med disse bestemmelser, såfremt en skattefritagelse, der i Tyskland tilkommer den i Nederlandene bosiddende vederlagskreditor, ifølge dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Nederlandene i første omgang ikke tages i betragtning i forbindelse med skatteindeholdelsesproceduren i medfør af EStG § 50a, stk. 4, sammenholdt med § 50d, stk. 1, og først i tages i betragtning under en efterfølgende fritagelses- eller godtgørelsesprocedure, og at heller ikke vederlagsdebitor under hæftelsesproceduren kan gøre skattefritagelsen gældende, hvorimod indlændinges skattefritagne indtægter ikke er undergivet nogen skatteindeholdelse, og der følgelig heller ikke opstår nogen hæftelse som følge af, at skatteindeholdelse ikke er foretaget eller foretaget med et for lille beløb?

d) Bliver besvarelsen af spørgsmål 3, a) til c), en anden, såfremt den i et andet EU-land bosiddende vederlagskreditor på det tidspunkt, hvor han leverer sin tjenesteydelse, ikke er statsborger i en EU-medlemsstat?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 24. juni 2004 af Finanzgericht Köln i sagen Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde og Marina Stöffler mod Finanzamt Bonn-Innenstadt

(Sag C-292/04)

(2004/C 228/55)

Ved kendelse afsagt den 24. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 9. juli 2004, har Finanzgericht Köln i sagen Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde og Marina Stöffler mod Finanzamt Bonn-Innenstadt forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er Einkommensteuergesetz (EStG) § 36, stk. 2, nr. 3 (som affattet i de i sagen relevante år), hvorefter kun den selskabskat, der påhviler et selskab eller en personsammenslutning, der er ubegrænset selskabskattepligtig, modregnes i indkomstskatten med 3/7 af indtægterne i henhold til EStG § 20, stk. 1, nr. 1 eller nr. 2, forenelig med EF-traktatens artikel 56, stk. 1, og artikel 58, stk. 1, litra a), og stk. 3?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. juni 2004 af Gerechtshof te Amsterdam i sagen Beemsterboer Coldstore Services BV mod Tolddistriktschefen — Douanedistrict Arnhem

(Sag C-293/04)

(2004/C 228/56)

Ved kendelse afsagt den 14. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 9. juli 2004, har Gerechtshof te Amsterdam i sagen Beemsterboer Coldstore Services BV mod Tolddistriktschefen — Douanedistrict Arnhem forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Finder den nye affattelse af toldkodeksens artikel 220, stk. 2, indledningen og litra b), anvendelse i et tilfælde, hvor toldskylden er opstået og den efterfølgende opkrævning er blevet iværksat forud for bestemmelsens ikrafttræden?

2. Såfremt det under I. rejste spørgsmål besvares bekræftende: Skal et EUR.1-certifikat anses for at være et »ukorrekt certifikat« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i den nye affattelse af toldkodeksens artikel 220, stk. 2, indledningen og litra b), såfremt det ikke kan fastslås, at certifikatet faktisk er ukorrekt, fordi oprindelsen af de varer, som det er udstedt for, ikke har kunnet bekræftes ved en efterfølgende kontrol, og varerne alene af den grund ikke indrømmes præferencebehandling, og hvis ikke, kan en part da med føje påberåbe sig denne bestemmelse?

3. Såfremt det under II. rejste spørgsmål besvares bekræftende: Hvem har bevisbyrden for, at certifikatet er baseret på en ukorrekt fremstilling af de faktiske forhold fra eksportørens side, og hvem har bevisbyrden for, at de udstedende myndigheder var bekendt med eller burde have været bekendt med, at varerne ikke var berettiget til præferencebehandling?

4. Såfremt det spørgsmål, der rejses under I., besvares benægtende: Kan en part med føje påberåbe sig toldkodeksens artikel 220, stk. 2, indledningen og litra b), i den affattelse, som var gældende indtil den 19. december 2000, i et tilfælde, hvor det efterfølgende ikke kan fastslås, at toldmyndighederne på udstedelsestidspunktet med rette udstedte et EUR.1-certifikat?

nitetsberegning i alle henseender fra det nævnte tidspunkt og på lige vilkår med de øvrige ansøgere, der har opnået en stilling, uanset at det følger af bestemmelserne i national ret, der finder anvendelse i den pågældendes situation, at udøvelsen af de rettigheder, der er knyttet til den faktiske præstation af arbejdsydelsen, kan suspenderes indtil den faktiske påbegyndelse af arbejdet?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. juli 2004 af Juzgado de lo Social número 30 de Madrid i sagen Carmen Sarkatzis Herrero mod Instituto Madrileño de la Salud

(Sag C-294/04)

(2004/C 228/57)

Ved kendelse afsagt den 5. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. juli 2004, har Juzgado de lo Social número 30 de Madrid i sagen Carmen Sarkatzis Herrero mod Instituto Madrileño de la Salud forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal fællesskabsbestemmelserne om barselsorlov og om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse fortolkes således, at en kvinde, der har barselsorlov, og som herunder opnår en stilling med beskæftigelse i det offentlige, skal tildeles de samme rettigheder, som de øvrige ansøgere, der har bestået prøven vedrørende adgang til ansættelse som tjenestemand?
2. Idet der ses bort fra den situation, der kan foreligge i det tilfælde, hvor en kvindelig ansat tiltræder ansættelsen for første gang, spørges med henblik på den situation, hvor der forelå et ansættelsesforhold, om end dette var suspenderet på grund af udnyttelse af barselsorlov, om en kvindelig ansats adgang til en stilling som fast medarbejder eller med permanent karakter udgør en af de rettigheder til forfremmelse, hvis effektive gennemførelse ikke må berøres af den omstændighed, at hun er på barselsorlov?
3. Konkret spørges, hvorvidt det følger af de nævnte bestemmelser, og især af bestemmelserne om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, henholdsvis under beskæftigelsen, at en kvindelig midlertidigt ansat, der befinder sig på barselsorlov på det tidspunkt, hvor hun opnår en fast stilling, har ret til at tiltræde i sin administrative stilling og kan kræve status som tjenestemand med de rettigheder, der følger af en sådan status, såsom påbegyndelsen af hendes faglige karriere og hendes ancien-

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 13. juli 2004 af Raad van State i sagen M.G. Eman og O.B. Sevinger mod borgmesteren og kommunalbestyrelsen i Haag

(Sag C-300/04)

(2004/C 228/58)

Ved dom afsagt den 13. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 15. juli 2004, har Raad van State i sagen M.G. Eman og O.B. Sevinger mod borgmesteren og kommunalbestyrelsen i Haag forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Finder traktatens anden del anvendelse på personer, der er statsborgere i en medlemsstat, og som er hjemmehørende eller bosiddende i et land eller territorium, der hører til OLT, jf. artikel 299, stk. 3, EF, og som opretholder særlige forbindelser med denne medlemsstat?
2. I benægtende fald, kan medlemsstaterne i lyset af bestemmelsen i artikel 17, stk. 1, andet punktum, EF frit tildele deres statsborgerskab til personer, som er hjemmehørende eller bosiddende i OLT som omhandlet i artikel 299, stk. 3, EF?
3. Skal artikel 19, stk. 2, EF, bl.a. henset til artikel 189 og artikel 190, stk. 1, EF, fortolkes således, at egenskaben unionsborger — bortset fra de i de nationale retsordener ikke usædvanlige undtagelser i forbindelse med bl.a. fortabelse af valgret og valgbarhed i forbindelse med strafferetlig domfældelse og umyndiggørelse — uden videre medfører valgret og valgbarhed til Europa-Parlamentet (også når de pågældende er hjemmehørende eller bosiddende i OLT)?
4. Er artikel 17 og artikel 19, stk. 2, EF, set i indbyrdes sammenhæng og sammenholdt med tillægsprotokollens artikel 3, stk. 1, som fortolket af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, til hinder for, at personer, der ikke er unionsborgere, har valgret og er valgbar til Europa-Parlamentet?

5. Stiller fællesskabsretten krav til den form for kompensation, der skal gives, såfremt de nationale domstole — bl.a. på grundlag af de svar, som De Europæiske Fællesskabers Domstol giver på ovenstående spørgsmål — når til det resultat, at personer, som er hjemmehørende eller bosiddende i De Nederlandske Antiller og Aruba, og som er nederlandske statsborgere, med urette ikke er blevet optaget på valglisten for de valg, der blev afholdt den 10. juni 2004?

undlade at anvende den omhandlede nationale bestemmelse, idet den anses for at være ugyldig, for så vidt som den anvendes på varer med oprindelse i et andet land i Den Europæiske Union?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 1. juli 2004 af Tribunale de Voghera i sagen Lidl Italia srl mod Comune di Stradella

(Sag C-303/04)

(2004/C 228/59)

Ved kendelse afsagt den 1. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. juli 2004, har Tribunale de Voghera i sagen Lidl Italia srl mod Comune di Stradella forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

— Skal artikel 1 i direktiv 83/189/EØF (nu 98/34/EF i den nuværende affattelse af bestemmelsen) om tekniske standarder og forskrifter fortolkes således, at en bestemmelse i national lovgivning som artikel 19 i lov nr. 93 af 23. marts 2001, der forbyder markedsføring af vatpinde til rengøring af ører (bedre kendt som »cotton sticks«), såfremt de er fremstillet af materiale, der ikke er biologisk nedbrydeligt, er omfattet af begrebet »tekniske forskrifter« i direktivets artikel 1?

— Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, spørges, om den italienske regering, inden bestemmelsen blev gennemført, i medfør af artikel 8 i direktiv 83/189/EØF (nu direktiv 98/34/EF) skulle have anmeldt artikel 19 i lov nr. 93 af 23. marts 2001 til EF-kommissionen med henblik på at opnå tilladelse til at bringe den i anvendelse i Italien som omhandlet i artikel 8 og 9 i ovennævnte direktiv?

— Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende, og i mangel af behørig anmeldelse til EF-kommissionen af artikel 19 i lov nr. 93/2001, spørges, om principperne og bestemmelserne til beskyttelse af de frie varebevægelser i artikel 28 EF, sammenholdt med bestemmelserne i direktiv 83/189/EØF (nu direktiv 98/34/EF), giver den italienske ret adgang til at

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 13. juli 2004 af Gerechtshof Amsterdam i sagen Jacob Meijer B.V. mod Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem

(Sag C-304/04)

(2004/C 228/60)

Ved kendelse afsagt den 13. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. juli 2004, har Gerechtshof Amsterdam i sagen Jacob Meijer B.V. mod Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er Kommissionens forordning (EF) nr. 2086/97 af 4. november 1997 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif gyldig, for så vidt som position 8543 89 79 i den kombinerede nomenklatur i henhold til denne forordning omfatter de under afsnit 2.3 definerede lydkort?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 13. juli 2004 af Gerechtshof Amsterdam i sagen Eagle International Freight B.V. mod Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem

(Sag C-305/04)

(2004/C 228/61)

Ved kendelse afsagt den 13. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. juli 2004, har Gerechtshof Amsterdam i sagen Eagle International Freight B.V. mod Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er Kommissionens forordning (EF) nr. 2086/97⁽¹⁾ af 4. november 1997 og forordning (EF) nr. 2261/98⁽²⁾ af 26. oktober 1998 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, gyldige, for så vidt som position 8543 89 79 i den kombinerede nomenklatur i henhold til denne forordning omfatter de under afsnit 2.3 definerede lydkort?

⁽¹⁾ EFT L 312 af 14.11.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 30.10.1998, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 13. juli 2004 af Gerechtshof Amsterdam i sagen Compaq Computer International Corporation mod Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem

(Sag C-306/04)

(2004/C 228/62)

Ved kendelse afsagt den 13. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. juli 2004, har Gerechtshof Amsterdam i sagen Compaq Computer International Corporation mod Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Ved indførsel af computere, hvori sælgeren har installeret styresystemer, skal værdien af software, som køberen uden beregning har stillet til rådighed for sælgeren, da i medfør af toldkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b), lægges til de indførte varers transaktionsværdi, hvis dens værdi ikke er medregnet i transaktionsværdien?

Sag anlagt den 22. juli 2004 af Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-310/04)

(2004/C 228/63)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. juli 2004 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Kongeriget Spanien ved Abogado del Estado Miguel Muñoz Pérez, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Annullation af kapitel 10a i afsnit IV i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003, som indsat ved artikel 20, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 864/2004 af 29. april 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitikens ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om tilpasning heraf som følge af Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse af Den Europæiske Union⁽¹⁾.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

— Tilsidesættelse af traktaten og af bestemmelser vedrørende dens gennemførelse, idet Rådet har tilsidesat stk. 3 i protokol nr. 4, der er knyttet til akten vedrørende Den Helleniske Republiks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber, da den nye artikel 110b i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003, der blev indsat ved forordning nr. 864/2004, ikke hjemler støtte til bomuldsproduktion.

— Væsentlig formel mangel, idet Rådet i den nye artikel 110b i forordning nr. 1782/2003 har valgt det stadium, hvor frøkapslen åbner sig, som det afgørende tidspunkt for ydelsen af støtten.

— Magtfordrejning, idet Rådet har anvendt den beføjelse, som det tillægges i stk. 6 i den ovennævnte protokol nr. 4 — dvs. fremgangsmåden for tilpasning af støtteordningen for bomuld som fastsat i den nævnte protokol — til et andet formål end det, med henblik på hvilket beføjelsen er givet.

— Tilsidesættelse af traktaten eller af gennemførelsesbestemmelser hertil, idet Rådet ved vedtagelsen af de anfægtede bestemmelser har tilsidesat fællesskabsrettens generelle principper, dels om proportionalitet, da foranstaltningerne vedrørende reform af ordningen for støtte til bomuld klart strider mod de mål, som Rådet selv har opstillet, og der i øvrigt fandtes andre, mindre byrdefulde foranstaltninger med henblik på at nå de nævnte mål, dels om beskyttelse af den berettigede forventning.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 30.4.2004, s. 48. Forordningen er berigtiget i EFT L 206 af 9.6.2004, s. 20.

Sag anlagt den 23. juli 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-312/04)

(2004/C 228/64)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 23. juli 2004 anlagt sag mod Kongeriget Nederlandene af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Günter Wilms og Alexander Weimar, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, artikel 6, stk. 2, artikel 10, stk. 1, og artikel 11 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89⁽¹⁾ af 29. maj 1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, idet
  - a) det i perioden indtil 1. januar 1992 i en række tilfælde af formodede uregelmæssigheder i forbindelse med transport udført på grundlag af et TIR-carnet ikke snarest har udfoldet den nødvendige virksomhed for hurtigt at fastslå Fællesskabets rettigheder til dettes egne indtægter
  - b) det i perioden fra 1. januar 1992 til og med 1994 i en række tilfælde af formodede uregelmæssigheder i forbindelse med transport udført på grundlag af et TIR-carnet har fastslået Fællesskabets rettigheder til egne indtægter for sent, og derved for sent har stillet disse egne indtægter til rådighed for Kommissionen, og
  - c) har nægtet at betale morarente i forbindelse hermed.
2. Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ved et kontrolbesøg i 1997 i Nederlandene har Kommissionen konstateret en forsinkelse ved fastlæggelsen af de egne indtægter fra told. Denne forsinkelse vedrørte ikke færdigbehandlede TIR-carnets, som blev registreret i perioden fra 1991-1993, og for hvilke de nederlandske myndigheder udsendte betalingspålæg for sent.

Skønt der før 1992 ikke var nogen konkret bestemmelse, som angiver, inden for hvilken frist efter den normale afslutning af transaktionen afgangstoldstedet skal reagere, kan det ikke konkluderes, at medlemsstaterne ikke er forpligtet til at handle, før tilsidesættelsen er konstateret, og det i givet fald er fastslået, hvor denne er sket. De nederlandske myndigheder har ikke handlet med den omhu, der kræves for at sikre Fællesskabets økonomiske interesser. I de her nævnte tilfælde er betalingspålægget sendt efter en periode, der varierer mellem 2 år og 4 ½ måned og 2 år og 10 måneder efter registreringen af TIR-carnetet. Efter Kommissionens opfattelse kan en så lang periode ikke længere anses for at være i overensstemmelse med den krævede hurtighed.

Fra den 1. januar 1992 fastsatte de på dette område gældende fællesskabsbestemmelser, sammenholdt med TIR-konventionen

artikel 11, bestemte frister, inden for hvilke medlemsstaterne skulle træffe de nødvendige forholdsregler. Kommissionen kan ikke tilslutte sig de nederlandske myndigheders udtalelse om, at de pågældende frister kun er fastlagt i administrative bestemmelser og ikke i lovbestemmelser, og at det retligt ikke er korrekt at foretage opkrævning, før efteropkrævningsproceduren er afsluttet.

Som den af Kommissionen foretagne kontrol har vist, har Nederlandene i gennemsnit først foretaget opkrævning et år efter udløbet af den samlede (seneste) frist på 15 måneder, og har derfor ligeledes stillet de egne indtægter til rådighed for Kommissionen for sent; derfor er Nederlandene forpligtet til at betale morarenter.

⁽¹⁾ EFT L 155 af 7.6.1989, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. juli 2004 af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana i sagen R.M. Torres Aucejo mod Fondo de Garantía Salarial

(Sag C-314/04)

(2004/C 228/65)

Ved kendelse afsagt den 12. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 26. juli 2004, har Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana i sagen R.M. Torres Aucejo mod Fondo de Garantía Salarial forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål.

De af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana forelagte spørgsmål er identiske med spørgsmålene i sag C-520/03⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 59 af 6.3.2004.

Sag anlagt den 27. juli 2004 af Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-317/04)

(2004/C 228/66)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. juli 2004 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Europa-Parlamentet ved R. Passos og N. Lorenz, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Europa-Parlamentet har nedlagt følgende påstande:

- Rådets afgørelse 2004/496/EF af 17. maj 2004 annulleres ⁽¹⁾.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Europa-Parlamentet har til støtte for sin påstand fremført fem anbringender.

De to første anbringender bestrider hjemlen for den anfægtede afgørelse. For det første har Parlamentet anført, at anvendelsen af artikel 95 EF ikke er berettiget, navnlig i betragtning af Domstolens nyere praksis vedrørende fortolkningen af denne bestemmelse. Desuden kan artikel 95 ikke danne grundlag for en kompetence for Fællesskabet til at indgå aftalen, eftersom denne omhandler former for behandling af oplysninger, der er udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 95/46 om beskyttelse af personoplysninger. For det andet forudsætter aftalen en ændring af dette direktiv, der skal vedtages efter den i artikel 251 omhandlede fremgangsmåde, og kunne derfor kun indgås efter samstemmende udtalelse fra Parlamentet.

Med sit tredje anbringende har Parlamentet anført, at indgåelsen af aftalen udgør en tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder, og særligt retten til beskyttelse af personoplysninger, vedrørende væsentlige aspekter af denne rettighed, og at indgåelsen af aftalen ligeledes udgør en uberettiget indgriben i privatlivets fred: dette er uforeneligt med artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention.

Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelsen af proportionalitetsprincippet, navnlig den omstændighed at aftalen foreskriver videregivelse af et urimeligt stort antal oplysninger om passagerer, og at disse oplysninger bliver opbevaret for længe af de amerikanske myndigheder.

Endelig påberåber Parlamentet sig endvidere mangel på en tilstrækkelig begrundelse for en retsakt, der har så særlige karaktertræk, samt en tilsidesættelse af princippet om loyalt samarbejde, der er fastsat i artikel 10 EF, henset til de meget usædvanlige omstændigheder i forbindelse med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, som fandt sted under behandlingen for Domstolen af begæringen om udtalelse 1/04 vedrørende aspekter, der klart gav anledning til retlige tvivlsspørgsmål.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2004/496/EF af 17.5.2004 om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om luftfartsselskabers behandling og overførsel af PNR-oplysninger (»Passenger Name Records») til United States Department of Homeland Security, Bureau of Customs and Border Protection (EUT L 183 af 20.5.2004, s. 83).

Sag anlagt den 27. juli 2004 af Europa-Parlamentet mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-318/04)

(2004/C 228/67)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. juli 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Europa-Parlamentet ved H. Duintjer Tebbens og A. Caiola, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Europa-Parlamentet har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning 2004/535/EF af 14. maj 2004 ⁽¹⁾ annulleres i medfør af artikel 230 EF.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Europa-Parlamentet har til støtte for sin påstand fremført fire anbringender, nemlig at Kommissionen har foretaget magtoverskridelse, samt at væsentlige principper for direktiv 95/46/EF, grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet er tilsidesat.

Med hensyn til magtoverskridelse er Kommissionens beslutning vedtaget ved overskridelse af dens beføjelser, uden at være i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i grunddirektivet — 95/46/EF om beskyttelse af personoplysninger — og udgør en tilsidesættelse af navnlig artikel 3, stk. 2, første led, i direktiv 95/46 om udelukkelse af aktiviteter, der ikke er omfattet af fællesskabsretten.

Europa-Parlamentet fremhæver desuden følgende aspekter: CBP (Amerikas Forenede Staters told- og grænsekontrolmyndighed) er ikke et tredjeland i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 25 i direktiv 95/46, beslutningen om konstatering af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau giver tilladelse til videregivelse til andre amerikanske regeringsmyndigheder samt til tredjelande, beslutningen medfører en tilsidesættelse af artikel 13 i direktiv 95/46 vedrørende begrænsninger af og undtagelser fra principperne om behandling af personoplysninger (begrænsninger og undtagelser, der er forbeholdt medlemsstaterne), og på grundlag af beslutningen har CBP en direkte adgang til PNR-oplysningerne, som ikke har hjemmel i direktivet. Under henvisning til den indbyrdes afhængighed mellem beslutningen om konstatering af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau og aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater skal beslutningen betragtes som en foranstaltning, der ikke er egnet til at opnå det forfulgte mål, nemlig at pålægge videregivelse af PNR-oplysninger.

Med sit andet anbringende har Europa-Parlamentet anført, at Kommissionens beslutning om konstatering af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau ligeledes tilsidesætter de væsentlige principper for direktiv 95/46/EF. I særdeleshed det i beslutningen omhandlede behandlingsformål er uforeneligt med det oprindelige behandlingsformål. Der foreligger ikke en retlig forpligtelse til behandling. Principperne for grunddirektivet er tilsidesat med hensyn til behandling af følsomme oplysninger, og med hensyn til retten til indsigt, samt rettigheder i forbindelse dermed. Retten til domstolsbeskyttelse er ikke garanteret, og tilladelsen til videregivelse til andre amerikanske myndigheder og til tredjelande uden enhver reel og effektiv beskyttelse er uforenelig med direktiv 95/46.

For det tredje fastholder Europa-Parlamentet, at Kommissionens beslutning om konstatering af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau har tilsidesat grundlæggende rettigheder, og særligt beskyttelsen af privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger, jf. artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, således som den er anvendt af Domstolen og af Menneskerettighedsdomstolen.

Som det fjerde anbringende har Parlamentet gjort gældende, at beslutningen om konstatering af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau ligeledes tilsidesætter proportionalitetsprincippet, navnlig på grund af den omstændighed, at et for stort antal PNR-oplysninger kan videregives, og at disse oplysninger kan opbevares for længe af de amerikanske myndigheder.

(¹) Kommissionens beslutning 2004/535/EF af 14.5.2004 om tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger, der er indeholdt i registre over flypassagerer, og som videregives til Amerikas Forenede Staters told- og grænsekontrolmyndighed (EFT L 235, s. 11).

Sag anlagt den 23. juli 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-319/04)

(2004/C 228/68)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 23. juli 2004 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Rozet, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 1999/63/EF af 21. juni 1999 om gennemførelse af den aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende, som

er indgået mellem European Community Shipowners' Association (ECSA) og Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) – Bilag: Europæisk aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende (¹), idet den ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller idet den under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 30. juni 2002.

(¹) EFT L 167 af 2.7.1999, s. 33.

Sag anlagt den 27. juli 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-320/04)

(2004/C 228/69)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. juli 2004 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Martin, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (¹), idet det ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 19. juli 2003.

(¹) EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

Sag anlagt den 2. august 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-333/04)

(2004/C 228/70)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. august 2004 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Denis Martin og Horstpeter Kreppel, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/92/EF af 16. december 1999 om minimumsforskrifter vedrørende forbedring af sikkerhed og sundhedsbeskyttelse for arbejdstagere, der kan blive udsat for fare hidrørende fra eksplosiv atmosfære (femtende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽¹⁾, idet det ikke sat alle de love og administrative bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

— Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 30. juni 2003.

⁽¹⁾ EFT L 134 af 7.6.2000, s. 36.

Slettelse af sag C-257/02 ⁽¹⁾

(2004/C 228/71)

Ved kendelse af 6. maj 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-257/02, Stuij en de Man BV mod Republikken Østrig (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 247 af 12.10.2002.

Slettelse af sag C-322/02 ⁽¹⁾

(2004/C 228/72)

Ved kendelse af 17. maj 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-322/02, Eva-Maria Weller mod Deutsche Angestellten-Krankenkasse (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sozialgericht Augsburg), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 289 af 23.11.2002.

Slettelse af sag C-349/02 ⁽¹⁾

(2004/C 228/73)

Ved kendelse af 3. maj 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-349/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 289 af 23.11.2002.

Slettelse af sag C-450/02 ⁽¹⁾

(2004/C 228/74)

Ved kendelse af 5. maj 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-450/02, Finanzamt Kassel-Goethestraße mod Qualitair Engineering Services Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 70 af 22.3.2003.

Slettelse af sag C-454/02 ⁽¹⁾

(2004/C 228/75)

Ved kendelse af 8. juni 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-454/02, Karin Bautz mod AOK Baden-Württemberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundessozialgericht), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 70 af 22.3.2003.

Slettelse af sag C-474/03 ⁽¹⁾

(2004/C 228/77)

Ved kendelse af 17. maj 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-474/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 7 af 10.1.2004.

Slettelse af sag C-76/03 ⁽¹⁾

(2004/C 228/76)

Ved kendelse af 10. maj 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-76/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 83 af 5.4.2003.

Slettelse af sag C-538/03 ⁽¹⁾

(2004/C 228/78)

Ved kendelse af 24. juni 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-538/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 71 af 20.3.2004.

RETEN I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 10. juni 2004

i de forenede sager T-153/01 og T-323/01, Mercedes Alvarez Moreno mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — hjælpeansat — konferencetolk — artikel 74 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne — beskæftigelsens ophør)

(2004/C 228/79)

(Processprog: fransk)

I de forenede sager T-153/01 og T-323/01, Mercedes Alvarez Moreno, Berlin (Tyskland), i sag T-323/01 først ved advocats G. Vandersanden og D. Dugois, dernæst ved avocat Vandersanden, og i sag T-153/01 ved advocats G. Vandersanden og L. Levi, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først F. Clotuche-Duvieusart og M. Langer, dernæst Clotuche-Duvieusart og D. Martin), angående en påstand dels om annullation af Kommissionen skrivelser af 13. og 23. februar 2001, hvori sagsøgeren blev underrettet om, at det ikke længere var muligt for Kommissionen at ansætte konferencetolke på over 65 år, dels om tilkendelse af erstatning, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne P. Lindh og J.D. Cooke; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González, den 10. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Sag T-153/01 afvises.
2. I sag T-323/01 annulleres afgørelsen af 23. februar 2001.
3. I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i sag T-323/01.
4. I sag T-153/01 bærer hver part sine omkostninger.
5. I sag T-323/01 betaler Kommissionen sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 275 af 29.9.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 10. juni 2004

i sag T-258/01, Pierre Eveillard mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — disciplinærordning — indplacering på et lavere løntrin — vedtægtens artikel 11 og 14 — kontrakt om bevogtning af Kommissionens bygninger)

(2004/C 228/80)

(Processprog: fransk)

I sag T-258/01, Pierre Eveillard, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles (Belgien), ved avocat L. Vogel, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: J. Curral, bistået af avocat B. Wägenbaur, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 25. juni 2001 om afvisning af sagsøgerens klage af 13. marts 2001, hvori sagsøgeren anfægtede ansættelsesmyndighedens afgørelse af 19. december 2000 om over for ham at anvende den disciplinære sanktion indplacering to løntrin lavere, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. García-Valdecasas og J.D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 10. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Afgørelsen af 19. december 2000 om over for sagsøgeren at anvende den disciplinære sanktion indplacering to løntrin lavere annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 369 af 22.12.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 10. juni 2004****i sag T-276/01, Mély Garroni mod Europa-Parlamentet** ⁽¹⁾**(Tjenestemænd — hjælpeansat — konferencecetolk — artikel 74 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne — beskæftigelses ophør)**

(2004/C 228/81)

(Processprog: fransk)

I sag T-276/01, Mély Garroni, Rom (Italien), ved avocat G. Vandersanden, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: H. von Herten og J. de Wachter, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand dels om annullation af afgørelsen om ikke længere at beskæftige konferencetolke, der er fyldt 65 år, dels om tilkendelse af erstatning, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne P. Lindh og J.D. Cooke; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio Gonzalez, den 10. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Europa-Parlamentets afgørelse af 24. januar 2001 og Europa-Parlamentets afgørelse af 20. juli 2001 om afvisning af sagsøgerens klage annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Parlamentet.
- 3) Europa-Parlamentet betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 3 af 5.1.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 10. juni 2004****i sag T-307/01, Jean-Paul Francois mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber** ⁽¹⁾**(Tjenestemænd — disciplinærordning — indplacering på et lavere løntrin — kontrakt om bevogtning af Kommissionens bygninger — rimelig frist — straffesag — erstatnings-søgsmål)**

(2004/C 228/82)

(Processprog: fransk)

I sag T-307/01, Jean-Paul Francois, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Wavre (Belgien), ved avocat A. Colson, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall, bistået af avocat B. Wägenbaur, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse af 5. april 2001 om over for sagsøgeren at anvende den disciplinære sanktion, der består i indplacering på et lavere løntrin, dels om erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, sagsøgeren hævder at have lidt, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afde-

lingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. García-Valdecasas og J.D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 10. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Kommissionens afgørelse af 5. april 2001 om over for sagsøgeren at anvende den disciplinære sanktion, der består i indplacering på et lavere løntrin, annulleres.
2. Kommissionen betaler sagsøgeren en erstatning på 8 000 EUR for den ikke-økonomiske skade, denne har lidt.
3. Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 56 af 2.3.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 22. juni 2004****i sag T-185/02, Claude Ruiz-Picasso m.fl. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)** ⁽¹⁾**(EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — indsigelse — risiko for forveksling — ansøgning om PICARO som EF-ordmærke — ældre ordmærke PICASSO)**

(2004/C 228/83)

(Processprog: tysk)

I sag T-185/02, Claude Ruiz-Picasso, Paris (Frankrig), Paloma Ruiz-Picasso, London (Det Forenede Kongerige), Maya Widmaier-Picasso, Paris, Marina Ruiz-Picasso, Genève (Schweiz), Bernard Ruiz-Picasso, Paris, ved avocat C. Gielen, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: G. Schneider og U. Pflighar), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) var DaimlerChrysler AG, Stuttgart (Tyskland), ved avocat S. Völker, og med valgt adresse i Luxembourg, angående en påstand om annullation af den afgørelse, der blev truffet den 18. marts 2002 (sag R 0247/2001-3) af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) vedrørende en indsigelsessag mellem »Boet efter Picasso« og DaimlerChrysler AG, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, N.J. Forwood, og dommerne J. Pirrung og A.W.H. Meij; justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen, den 22. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgerne betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 202 af 24.8.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 24. juni 2004****i sag T-190/02, Anita Jannice Österholm mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(Tjenestemænd — fravær fratrukket den årlige ferie — frister — manglende søgsmålskompetence — afvisning)**

(2004/C 228/84)

(Processprog: fransk)

I sag T-190/02, Anita Jannice Österholm, Stockholm (Sverige), ved avocat J.R. Iturriagagoitia Bassas, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall og V. Joris, bistået af A. Dal Ferro, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om at fradrage sagsøgerens fravær fra den 8. til den 31. juli 2000 i hendes årlige ferie, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi, og dommerne M. Jaeger og F. Dehousse; justitssekretær: fuldmægtig M.I. Natsinas, den 24. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Sagen afvises.
2. Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 202 af 24.8.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 22. juni 2004****i sag T-66/03, Koffiebranderij en Theehandel »Drie Mollen sinds 1818« BV mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾****(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et EF-figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen Galáxia — ældre nationale og internationale ordmærker GALA — relativ registreringshindring — afvisning af indsigelsen — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)**

(2004/C 228/85)

(Processprog: engelsk)

I sag T-66/03, Koffiebranderij en Theehandel »Drie Mollen sinds 1818« BV, 's-Hertogenbosch (Nederlandene), ved avocat P. Steinhauser, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: J. Novais Gonçalves og S. Laitinen), den anden part i sagen ved Harmoniseringskontorets appelkammer var Manuel Nabeiro Silveira, Lda, Campo Maior (Portugal), angående en påstand om annullation af den

afgørelse, der blev truffet af Harmoniseringskontorets Andet Appelkammer den 17. december 2002 (R 270/2001-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Koffiebranderij en Theehandel »Drie Mollen sinds 1818« BV og Manuel Nabeiro Silveira, Lda, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij og N.J. Forwood; justitssekretær: fuldmægtig M.J. Plingers, den 22. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 124 af 24.5.2003.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 10. juni 2004****i sag T-315/02, Svend Klitgaard mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(Voldgiftsbestemmelse — kontrakt indgået inden for rammerne af PLAN Cluster D-projektet — rejseomkostninger — inkassoomkostninger — forsinket betaling)**

(2004/C 228/86)

(Processprog: dansk)

I sag T-315/02, Svend Klitgaard, Skørping (Danmark), ved avocat S. Koll Espensen, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: H. Støvlbæk og C. Giolito, bistået af P. Heidmann, og med valgt adresse i Luxembourg), hvori der i medfør af artikel 238 EF er nedlagt påstand om refusion af rejseomkostninger på et beløb af 19 867,40 EUR, som sagsøgeren anfører at have afholdt i forbindelse med udførelse af kontrakt nr. 32.0166 indgået inden for rammerne af projekt Plant Life Assessment Network (PLAN) Cluster D, med renter, samt inkassoomkostninger, ligeledes med renter, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. García-Valdecasas og J.D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen, den 10. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 323 af 21.12.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 10. juni 2004****i sag T-330/03, Xanthippi Liakoura mod Rådet for Den Europæiske Union** ⁽¹⁾**(Tjenestemænd — afslag på forfremmelse — annullations- og erstatningssøgsmål)**

(2004/C 228/87)

(Processprog: fransk)

I sag T-330/03, Xanthippi Liakoura, tjenestemand ved Rådet for Den Europæiske Union, Bruxelles (Belgien), ved avocat J.A. Martin, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: M. Sims og F. Anton), angående en påstand om annullation af Rådets afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse C1 for forfremmelsesåret 2002 samt en påstand om tilkendelse af erstatning, har Retten sat af dommer P. Lindh; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 10. juni 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Hver part bærer sine omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 289 af 29.11.2003.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 26. maj 2004****i sag T-165/02, Enrique José Lloris Maeso mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber** ⁽¹⁾**(Annullationssøgsmål — sagsøgerens passivitet — ufor-**
nødent at træffe afgørelse i sagen)

(2004/C 228/88)

(Processprog: spansk)

I sag T-165/02, Enrique José Lloris Maeso, Valencia (Spanien), ved avocat Julian Bosch Abaraca, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Julian Curall, bistået af avocats José Rivas Andrés og Juan José Gutiérrez Gisber, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af den af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/A/10/01 truffede afgørelse om i forbindelse med stopprøven at tildele sagsøgeren en karakter, som ikke gjorde det muligt for ham at få adgang til udvælgelsesprøven, har

Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij og N.J. Forwood; justitssekretær: H. Jung, den 26. maj 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Sagsøgeren betaler sine egne samt Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 261 af 26.10.2002.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 14. juni 2004****i sag T-267/02, Rewe-Zentral AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)** ⁽¹⁾**(EF-varemærker — delvis afslag på registrering — tilbage-**
kaldelse af indsigelsen — ufornuddent at træffe afgørelse i
sagen)

(2004/C 228/89)

(Processprog: tysk)

I sag T-267/02, Rewe-Zentral AG, Köln (Tyskland), ved Rechtsanwältin H. Eichmann, G. Barth, U. Blumenröder, C. Niklas-Falter, M. Kinkeldey, K. Brandt, A. Franke, U. Stephani, B. Allekotte, E. Pfrang, K. Lochner og B. Ertle, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: J. Weberndorfer og G. Schneider), intervenient ved Retten: Fritidsresor AB, Stockholm, ved advokat U. Sander, angående et søgsmål til prøvelse af afgørelse truffet den 1. juli 2002 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 888/2000-1) vedrørende registrering af tegnet Atlasreisen som EF-varemærke, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij og I. Pelikánová; justitssekretær: H. Jung, den 14. juni 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 289 af 23.11.2002.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 7. juni 2004

i sag T-333/02, Gestoras Pro-Amnistía m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union ⁽¹⁾

(Erstatningssøgsmål — retlige og indre anliggender — Rådets fælles holdning — foranstaltninger i forhold til personer, grupper og enheder, der er involveret i terrorhandlinger — åbenbar mangel på kompetence — sagen åbenbart ugrundet)

(2004/C 228/90)

(Processprog: fransk)

I sag T-333/02, Gestoras Pro-Amnistía, Juan Mari Olano Olano, Gradignan (Frankrig), Julen Zelarín Errasti, Madrid (Spanien), ved avocat D. Rouget, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: M. Vitsentzatos og M. Bauer), støttet af Kongeriget Spanien ved dets befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg, og af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtigede: først ved P. Ormond, dernæst ved C. Jackson, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om erstatning for det tab, sagsøgerne har gjort gældende at have lidt ved, at Gestoras Pro-Amnistía er blevet optaget på listen over personer, grupper og enheder, der er omhandlet i artikel 1 i Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP af 27. december 2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (EFT L 344, s. 93), i Rådets fælles holdning 2002/340/FUSP af 2. maj 2002 om ajourføring af fælles holdning 2001/931 (EFT L 116, s. 75), og i Rådets fælles holdning 2002/462/FUSP af 17. juni 2002 om ajourføring af fælles holdning 2001/931 og om ophævelse af fælles holdning 2002/340 (EFT L 160, s. 32), har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij og N.J. Forwood; justitssekretær: H. Jung, den 7. juni 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 19 af 25.1.2003.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 27. maj 2004

i sag T-358/02, Deutsche Post AG og DHL International Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Statsstøtte — Kommissionens godkendelse af støtte ydet af de italienske myndigheder til fordel for Poste Italiane — annullationssøgsmål indgivet af konkurrenter — afvisning)

(2004/C 228/91)

(Processprog: tysk)

I sag T-358/02, Deutsche Post AG, Bonn (Tyskland), og DHL International Srl, Rozzano (Italien), ved avocats J. Sedemund og T. Lübbig, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: V. Di Bucci, J. Flett og V. Kreuzschitz), støttet af Den Italienske Republik (befuldmægtigede: først U. Leanza, derefter I. Braguglia, og med valgt adresse i Luxembourg) og af Poste Italiane SpA, Rom (Italien), ved solicitor B. O'Connor og avocat A. Fratini, angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2002/782/EF af 12. marts 2002 om Italiens statsstøtte til fordel for Poste Italiane SpA (tidligere Ente Poste Italiane) (EFT L 282, s. 29), har Retten (Anden Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne V. Tiili, A.W.H. Meij, M. Vilaras og N.J. Forwood; justitssekretær: H. Jung, den 27. maj 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Kommissionen og Poste Italiane SpA. Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 44 af 22.2.2003.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 2. juli 2004

i sag T-9/03, COLDIRETTI — Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna og CIA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Statsstøtte — annullations- og erstatningssøgsmål — beslutning underkender en støtteordning i forhold til fællesmarkedet — sag anlagt af repræsentanterne for de potentielle støttemodtagere — afvisning)

(2004/C 228/92)

(Processprog: italiensk)

I sag T-9/03, COLDIRETTI — Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna og CIA, Cagliari (Italien) —

Confederazione Italiana Agricoltori della Sardegna, Cagliari (Italien), ved advokats G. Dore og F. Ciulli, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: V. di Bucci, og med valgt adresse i Luxembourg.), angående en principal påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 7. maj 2002 om den støtte, som Italien i medfør af § 21 i regionen Sardinien lov nr. 21/2000 agter at yde til landbrugsbedrifter, der anvender andre brændstoffer end metan, og en subsidiær påstand om erstatning til sagsøgerne for skade lidt ved denne beslutning, har Retten (Anden Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová og M.S.S. Papasavvas; justitssekretær: H. Jung, den 2. juli 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgerne betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 55 af 8.3.2003.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 27. maj 2004

i sag T-61/03, Irwin Industrial Tool co. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) KHIM (¹)

(EF-varemærker — ordmærket QUICK-GRIP — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 — afslag på registrering — søgsmålet åbenbart retligt ugrundet)

(2004/C 228/93)

(Processprog: engelsk)

I sag T-61/03, Irwin Industrial Tool co., Hoffman Estates, Illinois (De Forenede Stater), ved solicitor G. Farrington, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: G. Humphreys og S. Laitinen), angående en påstand om annullation af den afgørelse, der blev truffet den 20. november 2002 af Tredje Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (sag R 110/2002-3), hvorved appellkammeret afviste at registrere ordmærket QUICK-GRIP som EF-varemærke, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne V. Tiili og M. Vilaras; justitssekretær: H. Jung, den 27. maj 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked frifindes.

2. Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 101 af 26.4.2003.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 9. juni 2004

i sag T-96/03, Manel Camós Grau mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)'s efterforskning af ledelsen og finansieringen af Institutet for Forbindelser mellem Europa-Latinamerika — eventuel interessekonflikt hos en efterforsker — afgørelse om at fjerne efterforskeren fra efterforskningen — annullationssøgsmål — forberedende retsakter — afvisning)

(2004/C 228/94)

(Processprog: fransk)

I sag T-96/03, Manel Camós Grau, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Bruxelles (Belgien), ved advokat M.-A. Lucas, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først H. van Lier, dernæst J.-F. Pasquier og C. Ladenburger, og med valgt adresse i Luxembourg), angående dels en påstand om annullation af den af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svindel (OLAF) truffede afgørelse af 17. maj 2002 om at fjerne en af efterforskerne fra efterforskningen af Institutet for Forbindelser mellem Europa-Latinamerika for at undgå enhver antydning af interessekonflikt uden at tilbagetrække de af denne efterforsker udfærdigede retsakter, samt af den stiltiende afvisning af sagsøgerens klage af 29. juli 2002 over denne afgørelse, dels en påstand om erstatning for den ikke-økonomisk skade og de forringede karrieremuligheder, som sagsøgeren angiveligt er påført som følge af disse afgørelser, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne V. Tiili og M. Vilaras; justitssekretær: H. Jung, den 9. juni 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Sagen afvises.

2) Hver part betaler sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 112 af 10.5.2003.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 2. juni 2004

i sag T-123/03, Pfizer Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾**(Humanmedicinske lægemidler — indledning af en artikel 32-procedure i henhold til artikel 30 i direktiv 2001/83/EF — annullationssøgsmål retsakt — der kan gøres til genstand for søgsmål — forberedende — retsakt afvisning)**

(2004/C 228/95)

(Processprog: engelsk)

I sag T-123/03, Pfizer Ltd, Sandwich, Kent (Det Forenede Kongerige), ved D. Anderson, QC, barrister K. Bacon og solicitors I. Dodds-Smith og T. Fox, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: H. Støvlbæk og X. Lewis, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 6. januar 2003 om — i medfør af artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67) — at foretage en henvisningsprocedure til Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering (EMA) vedrørende Lopid, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne V. Tiili og M. Vilaras; justitssekretær: H. Jung, den 2. juni 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. Sagen afvises.

2. Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 171 af 19.7.2003.**KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**

den 25. maj 2004

i sag T-264/03, Jürgen Schmoldt m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾**(Annullationssøgsmålsfrist — fysiske eller juridiske personer — retsakter — der berører de pågældende indivi-****duelt — beslutning — standarder for varmeisolering — afvisning)**

(2004/C 228/96)

(Processprog: tysk)

I sag T-264/03, Jürgen Schmoldt, Dallgow-Döberitz (Tyskland), Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG, Bremen (Tyskland), Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV, Berlin (Tyskland), ved Rechtsanwalt H.-P. Schneider, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: K. Wiedner, bistået af avocat A. Böhlke, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af artikel 1, sammenholdt med tabel 1 i bilaget til Kommissionens beslutning 2003/312/EF af 9. april 2003 om offentliggørelsen af referencer på standarder vedrørende isolationsmaterialer, geotekstiler, stationære brandbekæmpelsessystemer og gipsblokke i henhold til Rådets direktiv 89/106/EØF (EFT L 114, s. 50), har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi, og dommerne M. Jaeger og F. Dehousse; justitssekretær: H. Jung, den 25. maj 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. Sagen afvises.

2. Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler sagsøgtets omkostninger, herunder omkostningerne i sag T-264/03 R om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EFT C 239 af 4.10.2003.**Sag anlagt den 25. maj 2004 af Ryanair Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber****(Sag T-196/04)**

(2004/C 228/97)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 25. maj 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Ryanair Limited, Dublin (Irland), ved barristers D. Gleeson og A. Collins samt solicitor V. Power.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Kommissionens beslutning af 12. februar 2004 om de fordele, som regionen Vallonien og Brussels South Charleroi Airport har indrømmet luftfartsselskabet Ryanair ved selskabets etablering i Charleroi, annulleres.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren er et luftfartsselskab, som har specialiseret sig i lavprisleflyvninger. I forbindelse med sagsøgerens etablering af en base i Brussels South Charleroi Airport gennemførte den belgiske region Vallonien en række støtteforanstaltninger til fordel for sagsøgeren. Kommissionen har ved den anfægtede beslutning fastslået, at en del af disse foranstaltninger, herunder støtte ydet i form af et nedslag i landingsafgifterne samt rabatter på groundhandlingsydelse, udgjorde statsstøtte, som er uforenelig med fællesmarkedet i henhold til artikel 87 EF. Ved samme beslutning blev en række andre støtteforanstaltninger, ydet af lufthavnen til sagsøgeren, erklæret forenelige med fællesmarkedet på visse betingelser.

Til støtte for sin påstand om annullation af den anfægtede beslutning har sagsøgeren gjort gældende, at begrundelsespligten i henhold til artikel 253 EF er blevet tilsidesat. Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at den anfægtede beslutning ikke indeholder nogen begrundelse for, hvorfor regionen Vallonien og lufthavnen er blevet anset for uafhængige enheder, selv om regionen Vallonien ejer og kontrollerer lufthavnen. Sagsøgeren har endvidere anført, at der ikke er angivet nogen begrundelse for, at regionen Vallonien er blevet behandlet som lovgiver/regelfastsættende myndighed, og ikke som lufthavnsejer, samt at Kommissionen har undladt at tage bevis for andre lufthavnes adfærd i betragtning og har anlagt en urigtig vurdering af lufthavnens virksomhedsplan.

Sagsøgeren er endvidere af den opfattelse, at artikel 87 EF er blevet anvendt forkert, idet ikke alle led i bestemmelsens stk. 1 var opfyldt. Aftalen udgør ikke statsstøtte, når den vurderes objektivt. Kommissionen har desuden forsømt at anskue forholdet fra såvel den påståede støttegivers som den påståede støttemodtagers synsvinkel.

Sag anlagt den 21. juni 2004 af Monique Negenman mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-255/04)

(2004/C 228/98)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 21. juni 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Monique Negenman, bosiddende B Roosendaal (Nederlandene), ved avocat Lucas Vogel.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 8. marts 2004 (der blev meddelt sagsøgeren den 11. marts 2004) om afvisning af sagsøgerens klage af 25. november 2003 over de administrative beslutninger af henholdsvis 23. oktober og 30. oktober 2003, hvori begyndelsesdatoen og ophørsdatoen for sagsøgerens barselsorlov blev fastsat.

- Sagsøgte tilpligtes at betale en godtgørelse på 10 000 EUR, idet der udtrykkeligt forbeholdes ret til en senere forhøjelse, nedsættelse eller justering af dette beløb.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I denne sag gør sagsøgeren gældende, at ansættelsesmyndigheden har beregnet datoerne for begyndelse og ophør af hendes barselsorlov fejlagtigt.

Til støtte for sit søgsmål gør hun gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af tjenestemandsvedtægtens artikel 58 (således som denne bestemmelse var affattet før den 1. maj 2004) og af princippet om den berettigede forventning, hvilket princip bl.a. er fastsat i tjenestemandsvedtægtens artikel 35, idet ansættelsesmyndigheden har fastsat datoerne for begyndelse og ophør af hendes barselsorlov med udgangspunkt i den faktiske dato for hendes nedkomst, skønt det af tjenestemandsvedtægtens artikel 58 fremgår, at hendes barselsorlov begynder seks måneder før datoen for den forventede fødsel, der er angivet i en lægeattest, som den kvindelige tjenestemand selv fremlægger.

Slettelse af sag T-306/99 ⁽¹⁾

(2004/C 228/99)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse af 11. maj 2004 har formanden for Anden Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-306/99, Oliecentrum Nederland B.V., støttet af Kongeriget Nederlandene, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 63 af 4.3.2000.

Slettelse af sag T-307/99 ⁽¹⁾

(2004/C 228/100)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse af 11. maj 2004 har formanden for Anden Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-307/99, Oliecentrum Strijbos B.V., støttet af Kongeriget Nederlandene, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 63 af 4.3.2000.

Slettelse af sag T-308/1999 ⁽¹⁾

(2004/C 228/101)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse af 24. maj 2004 har formanden for Anden Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-308/99, H. Peeters Service B.V., støttet af Kongeriget Nederlandene, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 63 af 4.3.2000.

Slettelse af sag T-310/99 ⁽¹⁾

(2004/C 228/102)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse af 11. maj 2004 har formanden for Anden Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-310/99, Srijbos en zoon B.V., støttet af Kongeriget Nederlandene, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 63 af 4.3.2000.

Slettelse af sag T-311/99 ⁽¹⁾

(2004/C 228/103)

Processprog: nederlandsk

Ved kendelse af 11. maj 2004 har formanden for Anden Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-311/99, Tankstation Haarhuis B.V., støttet af Kongeriget Nederlandene, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 63 af 4.3.2000.

Slettelse af sag T-312/99 ⁽¹⁾

(2004/C 228/104)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse af 11. maj 2004 har formanden for Anden Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-312/99, Technische Handelsonder-

neming Van Dooren B.V., støttet af Kongeriget Nederlandene, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 63 af 4.3.2000.

Slettelse af sag T-220/02 ⁽¹⁾

(2004/C 228/105)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 12. maj 2004 har De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (sat af dommer M.E. Martins Ribeiro) besluttet, at sag T-220/02, Antonio Silva, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 247 af 12.10.2002.

Slettelse af sag T-243/03 ⁽¹⁾

(2004/C 228/106)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse af 14. november 2003 har formanden for Første Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-243/03, Guardant Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 264 af 1.11.2003.

Slettelse af sag T-380/03 ⁽¹⁾

(2004/C 228/107)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 6. juli 2004 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-380/03, Korn- og Foderstofkompagniet mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 21 af 24.1.2004.

Slettelse af sag T-423/03 ⁽¹⁾

(2004/C 228/108)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse af 24. maj 2004 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-423/03, Elisabeth Saskia Smit mod Europol, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 47 af 21.2.2004.

Slettelse af sag T-89/04 ⁽¹⁾

(2004/C 228/109)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse af 24. maj 2004 har formanden for Første Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-89/04, C.I. Bieger mod Europol, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 106 af 30.4.2004.

III

(Oplysninger)

(2004/C 228/110)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 201 af 7.8.2004

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 190 af 24.7.2004

EUT C 179 af 10.7.2004

EUT C 168 af 26.6.2004

EUT C 156 af 12.6.2004

EUT C 146 af 29.5.2004

EUT C 106 af 30.4.2004

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
